

ຮາຍງານປະຈຳປີ ເມດວຽງ

ກ.ພ.ດ.

รายงานประจำปี ก.พ.ค.

๒๕๕๖

“ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว”

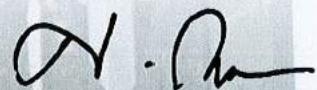
สารจากประธานกรรมการ พิทักษ์ระบบคุณธรรม

ผ่านไปแล้วอีกหนึ่งปีสำหรับปีงบประมาณ ๒๕๕๙ นี้ กับการปฏิบัติงานตามบทบาท การกิจที่กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) มาทำหน้าที่ในการ พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และการคุ้มครองระบบคุณธรรมตามที่กำหนดไว้ ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ภายใต้การสนับสนุนการปฏิบัติงาน ของสำนักงาน ก.พ. ในฐานะฝ่ายเลขานุการของ ก.พ.ค.

ตลอดระยะเวลาการปฏิบัติงานของ ก.พ.ค. ที่ผ่านมาจะบันเริ่มก้าวขึ้นสู่ปีที่ ๖ ด้วยระยะเวลา กว่าห้าปีที่ผ่านมา ก.พ.ค. ชุดปัจจุบัน ซึ่งนับเป็นคณะกรรมการชุดแรก นับแต่ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศใช้บังคับ ได้ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับ กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ และสำนักงาน ก.พ. โดยร่วมกันดำเนินการ เพื่อพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และการคุ้มครองระบบคุณธรรม จนแล้วเสร็จ รวมทั้ง ยังได้พิจารณาออกกฎหมาย ก.พ.ค. ระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้ และยังได้กำหนดและวางแนวทางมาตรฐานการลงโทษและการใช้อำนาจหน้าที่ รวมทั้งการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชา ด้วยความพยายามในการที่จะสร้างมาตรฐาน การปฏิบัติงานของข้าราชการในระบบราชการพลเรือนให้เป็นไปตามระบบคุณธรรม นำพา ข้าราชการพลเรือนสามัญไปสู่การเป็นผู้มีอาชีพรับราชการที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง ในอาชีพและรักในศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการ

ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑ ที่ผ่านมา ปริมาณเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ ที่ยื่นขอให้ ก.พ.ค. พิจารณาซึ่งคงมีมาอย่างต่อเนื่อง และมีจำนวนเพิ่มขึ้นเมื่อรวมกับจำนวนเรื่องที่ได้รับ สะสมมาจากการปักก่อน แต่เพื่อให้การเปลี่ยนผ่านงานไปสู่ ก.พ.ค. ชุดต่อไปเป็นไปอย่างเรียบร้อย และต่อเนื่อง ก.พ.ค. และกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ได้พยายาม และเร่งรัดพิจารณาภาระนิจฉัยเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น และเกิดผลลัมฤทธิ์ในเชิง ปริมาณของจำนวนเรื่องที่สะสมทั้งหมดได้ลดลงในระดับหนึ่ง ซึ่งผลการพิจารณาภาระนิจฉัย ของ ก.พ.ค. ได้เสริมสร้างให้เกิดความเป็นธรรมขึ้นต่อระบบราชการและตัวข้าราชการผู้ถูกกลงโทษ หรือผู้ที่ได้รับความทุกข์หรือความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา ที่มีต่อตนเอง ดังได้นำเสนอในรายงานฉบับนี้เป็นบางกรณี ในส่วนของหัวข้อคำวินิจฉัยที่นำเสนอ ของ ก.พ.ค.

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ก.พ.ค. ได้รับความร่วมมือจากเพื่อนข้าราชการและ ส่วนราชการต่าง ๆ เป็นอย่างดี ใน การปฏิบัติงานเพื่อให้การบริหารทรัพยากรบุคคลในราชการ พลเรือนเป็นไปตามระบบคุณธรรม และสนับสนุนการดำเนินงานของ ก.พ.ค. ในฐานะองค์กร พิทักษ์ระบบคุณธรรม ให้สามารถดำเนินงานได้สมตามเจตนาของพระราชนูญติราชเบียน ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๙ ก.พ.ค. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือที่ดีเช่นนี้ตลอดไป

(นายครรภุธ เมนะเครเวต)

ประธานกรรมการ ก.พ.ค.

គណៈក្រសួងពិភ័យវប្បធម៌ (ន.វ.គ.)

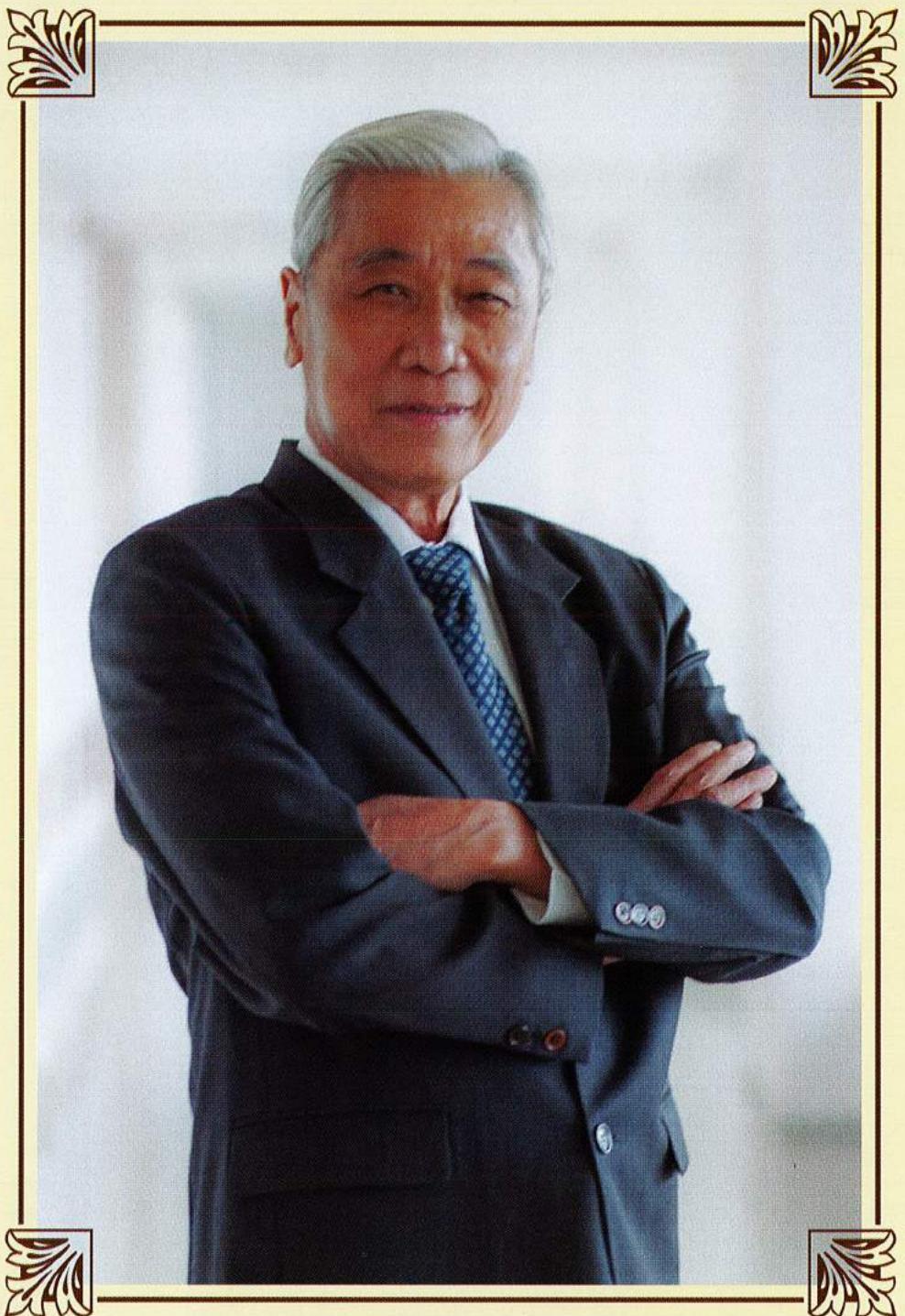
**นายศรีวุฒ เมນะวงศ์
ประธานกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม**

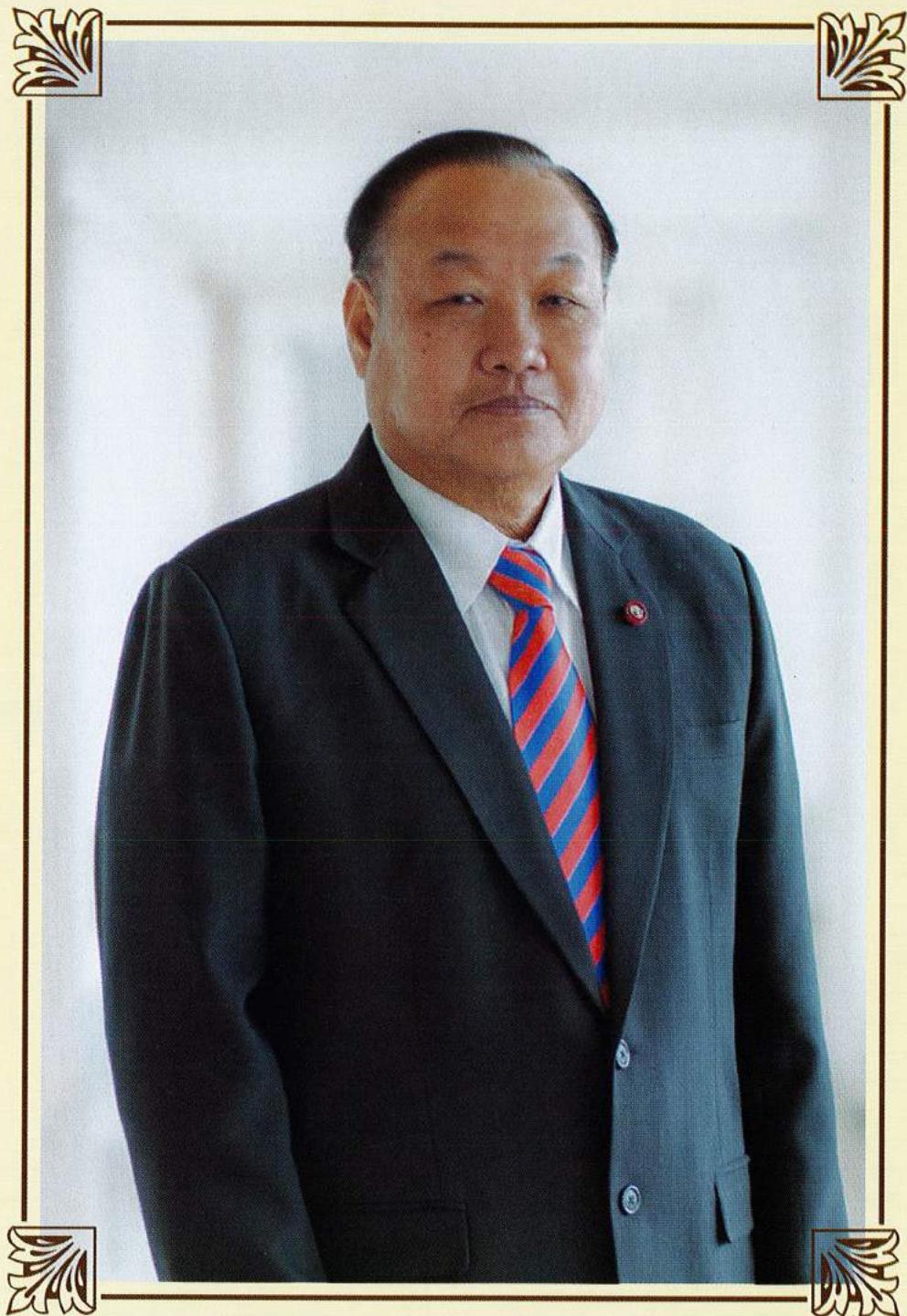
นางจตุยพร ธรรมนิบัตร
กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

นายกิรนย์ ศรีจันทร์
กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

นายบุญเลิศ ลี้มทองกุล
กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

นายกิรนย์ สิมะสุดีย์
กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

นางสาวกัณย์ ธรรมสิกธี
กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

นายชั้งกอง โօกาลศรีวิทัย
กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์

หรือกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

นายสุวน วิจักขณ์ สุรการย์

นายชวรัตน์ รุกขพันธุ์

นายสุรพงษ์ วิชัยกิตติ

นายสุวิทย์ อันทุรัตน์

กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์

หรือกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

นายวิเชต กุลสินนิธิพงศ์

นายจุมพณ ริติเวสส

นายอนุชา วงศ์บันทิตย์

นายกิตปง ตุงคโคสกา

กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์

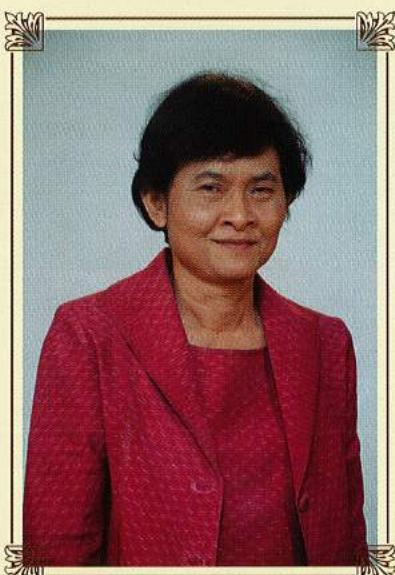
หรือกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

นางสาววันี ตรีกง

นายสมชัย ไหลสุพรรณวงศ์

นางสาวสุษฎา จันกรวงศ์

นายสิกธิศักดิ์ ไม้สนธิ

กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์

หรือกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

ว่าที่ร้อยตรี ศักดา ไกรลาสบวร

นายไพศาล เพ็อกพูลพล

ສາທິປະໄລ

ໜ້າ

ສາರຈາກປະຊານກຣມກາຣພິທັກໝ່ຽບບຸຄົນຫຣມ

ຄນະກຣມກາຣພິທັກໝ່ຽບບຸຄົນຫຣມ (ກ.ພ.ຄ.)

ກຣມກາຣວິນຈະຍອຖຮນໍທຣີກຣມກາຣວິນຈະຍຮ້ອງທຸກໆ

ຄວາມເປັນມາ

๑

ວິສັຍທັກນີ້ ພັນຍົກ ຍຸතສາສຕ່ຣ

໢

ໂຄຮງສ້າງອຳນາຈຫນ້າທີ່ ກ.ພ.ຄ.

໤

ຮາຍງານຜລກກາຣປົງປັດຈຸນຮອບປີທີ່ ៤ ຂອງ ກ.ພ.ຄ.

(១ ຕຸລາຄມ ແກ້ວມະນູນ ២៥៥៥ – ៣០ ກັນຍາຍນ ແກ້ວມະນູນ)

៥

១. ກາຣອອກກູ້ ກ.ພ.ຄ. ວ່າດ້ວຍກາຣຮ້ອງທຸກໆແລກກາຣພິຈາຮານວິນຈະຍເວື່ອງຮ້ອງທຸກໆ

១០

(ฉบັບທີ່ ៣) ພ.ຄ. ແກ້ວມະນູນ ປະກາສີໃນຮາຊກິຈຈານຸເບກຂາ ເລີ່ມທີ່ ១៣០ ຕອນທີ່ ៩ ກ
ວັນທີ່ ៣១ ມາຮາຄມ ແກ້ວມະນູນ

១០

២. ໂຄງກາຣພັດນາຮະບນກາຣສ້າງເຄືອຂ່າຍກາຣພິທັກໝ່ຽບບຸຄົນຫຣມ

១០

៣. ກາຣລັ້ມນາເຊີງປົງປັດກິຈກາຮ່ວ່າງ ກ.ພ.ຄ. ກຣມກາຣວິນຈະຍ

១២

ຜູ້ບໍລິຫານລຳນັກງານ ກ.ພ. ແລະ ເຈົ້າຫນ້າທີ່ຂອງລຳນັກພິທັກໝ່ຽບບຸຄົນຫຣມ

หน้า

๔. การอบรมการบริหารทรัพยากรบุคคลกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรม	๑๓
๕. การสัมมนาให้ความรู้ความเข้าใจแก่ข้าราชการพลเรือนส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ที่ปฏิบัติงานร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑	๑๔
๖. โครงการพัฒนาเครือข่ายการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในระบบราชการ	๑๕
๗. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของ ก.พ.ค.	๑๖
๘. ผลงานการวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ของ ก.พ.ค.	๒๑

คำวินิจฉัยที่น่าสนใจของ ก.พ.ค.

คำวินิจฉัยอุทธรณ์	๓๐
คำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์	๔๐

ภาคผนวก

กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑	๕๐
--	----

ความเป็นมา

เดิมเมื่อครั้งใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ที่มีหน้าที่ดูแลการพิทักษ์ระบบคุณธรรม คือ ก.พ. แต่ในทางปฏิบัติไม่สามารถกระทำได้เต็มที่ เพราะ ก.พ. ไม่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงด้วยตนเอง ยังต้องอาศัยอำนาจของนายกรัฐมนตรี (ซึ่งเป็นอำนาจบริหารฝ่ายการเมือง) ในการกำหนดนโยบายและลั่งการ จนกระทั่งมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระบบข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่ จึงได้กำหนดมาตรการพิทักษ์ระบบคุณธรรมให้ชัดเจนขึ้น โดยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการเพิ่มขึ้น อีกคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม” หรือเรียกโดยย่อว่า “ก.พ.ค.” ซึ่งประกอบด้วยกรรมการ ๗ คน ที่ได้รับการคัดเลือกมาจากคณะกรรมการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค. อันประกอบด้วยประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นประธาน รองประธานศาลฎีกา ที่ได้รับมอบหมายจากประธานศาลฎีกานั้นคน และกรรมการ ก.พ. ผู้ทรงคุณวุฒินั้นคน ซึ่งได้รับการคัดเลือกโดยกรรมการ ก.พ. เป็นกรรมการ และเลขานุการ ก.พ. เป็นกรรมการและเลขานุการ

ก.พ.ค. เริ่มดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ และได้แต่งตั้ง คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์รวม จำนวน ๑๔ คน เพื่อทำหน้าที่วินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ในรูปแบบองค์คณะ “กึ่งตุลาการ” ให้เป็นไปโดยยุติธรรม เป็นธรรม และรวดเร็ว เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก.พ.ค. ได้ออกกฎหมาย ก.พ.ค. จำนวน ๕ ฉบับ ได้แก่ กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๒ และกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

หลักการหรือปรัชญาในการคุ้มครองระบบคุณธรรมของ ก.พ.ค. อยู่บนพื้นฐานที่ว่าการดำเนินการต้องเป็นไปเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการ และให้ความคุ้มครองรักษาความเป็นธรรมแก่ข้าราชการภายใต้หลักการสำคัญ ๔ ประการ ได้แก่ หลักประกันความเป็นมืออาชีพ หลักความเป็นกลางและความเป็นอิสระในการใช้ดุลพินิจ หลักการฟังความสองฝ่าย และหลักประกันความเป็นธรรม

วิสัยทัศน์

ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มุ่งสร้างความเข้มแข็งระบบคุณธรรม
ในระบบราชการ โดยคุ้มครองความเป็นธรรมในระบบข้าราชการ
เพื่อให้การพิทักษ์ระบบคุณธรรมเป็นวัฒนธรรม
การบริหารราชการยุคใหม่

พัทธิ

ประกันเป้าหมาย
การทำงานของ
ก.พ.ค. ให้เป็นไป
ตามปรัชญาการ
ทำงานที่ต้อง^{รักษาสมดุล}
ระหว่าง
ประโยชน์
สาธารณะกับ
สิทธิประโยชน์
ของข้าราชการ
และเจ้าหน้าที่
ของรัฐ

วางระบบ
การพิจารณา
วินิจฉัยอุทธรณ์
การพิจารณา
วินิจฉัย
เรื่องร้องทุกข์
และการคุ้มครอง
ระบบคุณธรรม
ให้เป็นไปตาม
หลักคุณธรรม

พัฒนา กฏ
ระเบียบ
ข้อบังคับ และ
หลักเกณฑ์การ
คุ้มครองระบบ
คุณธรรม รวมทั้ง^{ศึกษาวิจัยระบบ}
คุณธรรมของ
ข้าราชการ
ประรีบเที่ยบ
กับต้นแบบ
ของต่างประเทศ
ให้มีความทันสมัย
และเป็นที่ยอมรับ
เชื่อมั่น

วางระบบ
การบริหาร
จัดการ
งานเลขานุการ
เพื่อสนับสนุน
การทำงาน
ของ ก.พ.ค.
ให้มี
ประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของ ก.พ.ค.

(ป.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

เพื่อให้การดำเนินการสร้างความเข้มแข็งระบบคุณธรรมและคุ้มครองความเป็นธรรมในระบบข้าราชการของ ก.พ.ค. เป็นที่ยอมรับของข้าราชการพลเรือน ดังนั้น ก.พ.ค. จึงวางแผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ไว้เป็นระยะเวลา ๔ ปี โดยแบ่งออกเป็น ๓ ช่วง ดังนี้

ยุทธศาสตร์
ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๑
ก.พ.ค. เป็นที่รู้จัก
และมีผลงานรองรับ
ที่เด่นชัด

- กลยุทธ์เสริมสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงานของ ก.พ.ค.
- กลยุทธ์การเสริมสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ก.พ.ค.
- กลยุทธ์การสร้างเครือข่ายการพิทักษ์ระบบคุณธรรม เชิงสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์
ปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๕
การสร้างผลงาน
ให้เป็นที่ยอมรับ

- กลยุทธ์พัฒนาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง และให้ ก.พ.ค. เป็นที่ยอมรับ
- กลยุทธ์การเสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนานวัตกรรม การพิทักษ์ระบบคุณธรรม
- กลยุทธ์ขยายเครือข่ายและหันส่วนการพิทักษ์ ระบบคุณธรรม

ยุทธศาสตร์
ปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๗
สร้างวัฒนธรรมยึดมั่น
ระบบคุณธรรมในการบริหาร
ราชการ และ ก.พ.ค. ได้รับ
การเชื่อมั่นเป็นองค์กรหลัก
ในการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

- กลยุทธ์การพัฒนาและเพิ่มพูนประสิทธิภาพ การดำเนินงานของ ก.พ.ค.
- กลยุทธ์เสริมสร้างการยอมรับและเชื่อมั่นต่อ ก.พ.ค. เป็นองค์กรหลักในการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
- กลยุทธ์พัฒนาและวางแผนเปลี่ยนผ่านการพิทักษ์ ระบบคุณธรรมจากชุดแรกสู่ชุดต่อไป

โครงสร้าง สำนักหน้าที่ของ ก.พ.ค.

โดยที่ ก.พ.ค. เป็นองค์กรหลักที่มีบทบาทสำคัญในการอำนวยความเป็นธรรมในระบบบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือนสามัญ ดูแลคุ้มครองการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ ตลอดจนเสริมสร้างความเข้มแข็งระบบการพิทักษ์ระบบคุณธรรมของระบบข้าราชการโดยรวม ดังนั้น ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.ค. จึงถูกกำหนดให้ครอบคลุมทั้งในด้านการเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาการพิทักษ์ระบบคุณธรรมด้านการวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ และด้านการออกกฎหมายเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ดังเป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้ ก.พ.ค. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. เสนอแนะต่อ ก.พ. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่น เพื่อให้ ก.พ. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่น ดำเนินการจัดให้มีหรือปรับปรุงนโยบายการบริหารงานทรัพยากรบุคคล ในส่วนที่เกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

๒. พิจารณาในฉบับย่ออุทธรณ์ตามมาตรา ๑๗๔

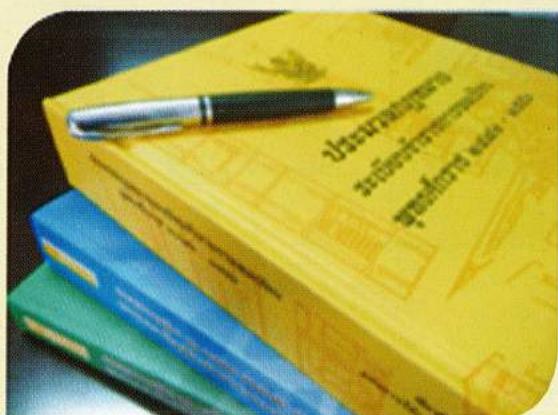
๓. พิจารณาในฉบับย่อร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๗๓

๔. พิจารณาเรื่องการคุ้มครองระบบคุณธรรมตามมาตรา ๑๗๖

๕. ออกกฎ ก.พ.ค. ระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.พ.ค. เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

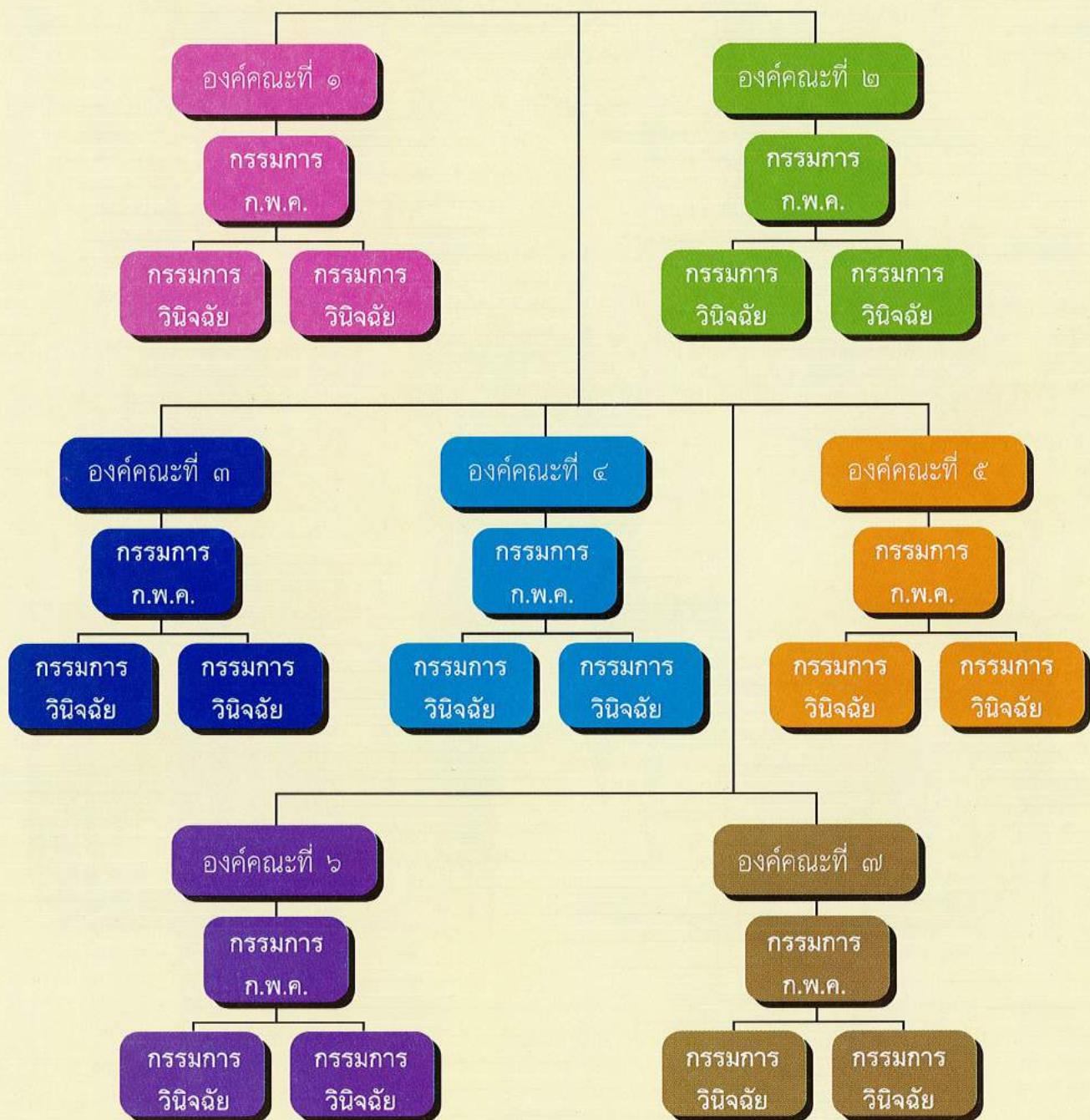
๖. แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ ก.พ.ค. กำหนด เพื่อเป็นกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์หรือกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

จะเห็นได้ว่า อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๓๑ (๑) (๒) (๓) และ (๔) มีลักษณะเป็นอำนาจหน้าที่ทั่วไป แต่อำนาจหน้าที่ตาม (๕) และ (๖) มีลักษณะเป็นการวินิจฉัยซึ่งขาดข้อพิพาทด้วย ๆ ซึ่งการใช้อำนาจหรือ การปฏิบัติหน้าที่ทั้งสองลักษณะดังกล่าว จะมีวิธีการทำงานที่แตกต่างกัน ดังนั้น วิธีการหรือกระบวนการในการทำงานในสองกรณีดังกล่าวจึงแตกต่างกันด้วย โดยในกรณีแรก ก.พ.ค. สามารถดำเนินการได้ โดยมี “ฝ่ายเลขานุการ” หน้าที่สนับสนุนงานทางธุรการต่าง ๆ ดังเช่นวิธีการหรือกระบวนการการทำงานของคณะกรรมการต่าง ๆ ทั่วไป

โครงสร้างของระบบการบริหารอุตสาหกรรมและร่องกุญแจ

ประชานกรรมการ พิทักษ์ระบบคุณธรรม

หน่วยงานกำหน้าที่เลขานุการ ก.พ.ค.

ในพระราชบัญญัติระเบียบขาราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้เลขานุการ ก.พ. เป็น
เลขานุการของ ก.พ.ค. และมีสำนักงาน ก.พ. เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของ ก.พ.ค.
และดำเนินการตามที่ ก.พ.ค. มอบหมาย

สำนักงาน ก.พ. โดยสำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงาน
ในหน้าที่ของ ก.พ.ค.

อัตรากำลังของสำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม (๔๓)

ผู้อำนวยการสำนัก

กลุ่มงานพิทักษ์ระบบคุณธรรม (๗๙)

นิติกรเชี่ยวชาญ	๑	ตำแหน่ง
นิติกรชำนาญการพิเศษ	๑๓	ตำแหน่ง
นิติกรชำนาญการ	๘	ตำแหน่ง
นิติกรปฏิบัติการ	๗	ตำแหน่ง

กลุ่มงานบริหารทั่วไป (๑๔)

นักจัดการงานทั่วไปข้าราชการ	๒	ตำแหน่ง
นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ	๑	ตำแหน่ง
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน	๕	ตำแหน่ง
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน	๖	ตำแหน่ง

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖

รายงานผลการปฏิบัติงาน รอบปีที่ ๕ ของ ก.พ.ค.

(๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖)

๑. การออกกฎหมาย ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาในชั้นเรื่องร้องทุกข์
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๐ ตอนที่ ๙ ก
วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖

กฎหมายลำดับรองซึ่งเป็นกฎหมายหลักที่ใช้ในการปฏิบัติงานของ ก.พ.ค. คือ กฎหมาย ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาในชั้นอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎหมาย ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาในชั้นเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และในปี ๒๕๕๗ ได้มีการพิจารณาแก้ไขกฎหมาย ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาในชั้นเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และออกเป็นกฎหมาย ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาในชั้นเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ต่อมาปี ๒๕๕๙ ก.พ.ค. ได้พิจารณาเห็นว่าควรปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้เหมาะสมลดเด่นยิ่งขึ้น จึงออกกฎหมาย ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาในชั้นเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๙

๒. โครงการพัฒนาระบบการสร้างเครือข่ายการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในเครือข่ายการพิทักษ์ระบบคุณธรรม และเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่าง ก.พ. กับส่วนราชการทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยได้ดำเนินโครงการนี้อย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ เป็นต้นมา เนื่องจากเล็งเห็นว่าเป็นงานเชิงรุกที่จะช่วยส่งเสริมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในระบบราชการให้เกิดการขยายผลในวงกว้างลงสู่ระดับจังหวัดให้ครอบคลุมทุกจังหวัดทั่วประเทศ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ได้ดำเนินการสร้างเครือข่ายใหม่จำนวน ๓ ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๒๕ - ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ณ โรงแรมเชียงใหม่ รัตนโกสินทร์ จังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๒๗ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ณ โรงแรมเอราว์มิเทล รีสอร์ฟ แอนด์ สปา จังหวัดนครราชสีมา และครั้งที่ ๓ ระหว่างวันที่ ๒๙ - ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙

ณ โรงแรมเทา – ทอง ศูนย์ปฏิบัติการโรงแรมมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี และพัฒนาเครือข่ายที่มีอยู่เดิมให้เข้มแข็ง คือ เครือข่ายภาคใต้ รุ่นที่ ๑ รวม ๒ ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๔ – ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ โรงแรมวัฒนา พาร์ค จังหวัดตรัง และครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๒๕ – ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ณ โรงแรมมาริไทม์ ปาร์ค แอนด์ สปา รีสอร์ท จังหวัดกระบี่

นอกจากนี้ ยังมีการขยายผลด้วยการสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างเครือข่ายแก่ข้าราชการในจังหวัดกระบี่ ชุมพร ตรัง นครศรีธรรมราช ลพบุรี และสุราษฎร์ธานี จังหวัดละประมาณ ๖๐ – ๘๐ คน ระหว่างวันที่ ๒๓ – ๓๐ เมษายน ๒๕๕๙ ณ ศาลากลางประจำจังหวัด ซึ่งการประชุมเชิงปฏิบัติการตามโครงการนี้ได้รับการตอบรับจากข้าราชการในจังหวัดต่าง ๆ เป็นอย่างดี จนสามารถสร้างเครือข่ายการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในระบบราชการ อันจะเป็นช่องทางการติดต่อสื่อสารที่ดีอีกช่องทางหนึ่ง เพื่อใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ระหว่าง ก.พ.ค. และข้าราชการพลเรือนสามัญทั่วประเทศ ส่งผลให้เกิดระบบคุณธรรมในระบบราชการที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๓. การสัมมนาเชิงปฏิบัติการระหว่าง ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัย ผู้บริหารสำนักงาน ก.พ. และเจ้าหน้าที่ของสำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม

การสัมมนาฯ ครั้งนี้จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๘ - ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ แส้นไฟศาลรัฐธรรมนูญ จังหวัดนราธิวาส โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนและวางแผนการกิจของ ก.พ.ค. ในการคุ้มครองระบบคุณธรรม ตามมาตรา ๑๗๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ และเพื่อให้ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัย นิติกร และเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนของสำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรมมีทัศนคติที่ดีต่องาน อันจะนำไปสู่การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งในการสัมมนาฯ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัย ผู้บริหารสำนักงาน ก.พ. และเจ้าหน้าที่ได้ร่วมกันระดมความเห็นกันอย่างกว้างขวาง สรุปผลได้ว่า เพื่อให้มีการปฏิบัติงานในเชิงรุกตามมาตรา ๑๗๖ ข้างต้น จึงสมควรออกระเบียบ ก.พ.ค. โดยให้ระบุให้ครอบคลุมทั้งวิธีการร้องเรียน และการตรวจสอบพงของ ก.พ.ค. โดยให้ ก.พ.ค. และ สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม ตั้งคณะกรรมการฯ ร่วมกัน

นอกจากนี้ การกำหนดตัวผู้มีสิทธิร้องเรียนไม่ควรกำหนดเฉพาะข้าราชการพลเรือน เนื่องจากบางเรื่องผู้ได้รับผลกระทบจากกฎหมาย หรือคำสั่ง อาจไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนสามัญ เช่น การกำหนดสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นต้น ในส่วนของทัศนคติที่ดีต่องานนั้น การที่จะทำงานให้มีประสิทธิภาพได้สิ่งสำคัญคือ เราต้องสำรวจคุณภาพด้วยมองภาพรวม วางแผน รักษาครอง ตอบสนองงาน รับผิดชอบต่อผลของงาน ให้เกียรติผู้ร่วมงาน การทำงานเป็นทีมการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น การรักษาอารมณ์ ทันต่อความเปลี่ยนแปลงอย่างของข้ามโอกาสเล็ก ๆ หากสภาพผ่อนคลายและไม่ละเมิดความเครียด เป็นต้น

๔. การอบรมการบริหารทรัพยากรบุคคลกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม ได้ดำเนินโครงการเสริมสร้างความรู้ด้านการพิทักษ์ระบบคุณธรรม โดยจัดอบรมให้ความรู้กับ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ และนิติกรสำนักงาน ก.พ. เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามภารกิจของ ก.พ.ค. จำนวน ๔ ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๙ หัวข้อ “กฎหมายเกี่ยวกับการลังมลทินกับการดำเนินการทางวินัย” ครั้งที่ ๒ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ หัวข้อ “กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต” ครั้งที่ ๓ วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ หัวข้อ “การตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจของฝ่ายปกครอง” ครั้งที่ ๔ วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ หัวข้อ “การจัดทำคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.” ณ ห้องประชุม ชั้น ๓ สำนักงาน ก.พ. ถนนพิษณุโลก

๕. การสัมมนาให้ความรู้ความเข้าใจแก่ข้าราชการพลเรือนส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ที่ปฏิบัติงานร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เนื่องจากกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาในจังหวะเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้บังคับใช้มาระยะหนึ่ง และพบปัญหาอุปสรรค อันเกิดจากการที่ข้าราชการซึ่งปฏิบัติงานด้านการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (เรื่องร้องทุกข์) ขาดความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการพิจารณาและดำเนินการ ในเรื่องร้องทุกข์ซึ่งต้องเป็นไปตามกฎ ก.พ.ค. ดังกล่าว สำนักงาน ก.พ. โดย สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม ได้จัดกิจกรรมสัมมนาให้ความรู้ความเข้าใจแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญทั้งในราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่ปฏิบัติงานด้านการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ แบ่งเป็นหัวข้อ “การสร้างความเข้มแข็งให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (เรื่องร้องทุกข์)” สำหรับข้าราชการฯ ในราชการส่วนกลางจำนวน ๒ รุ่น ได้แก่ รุ่นที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๒ รุ่นที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๒ และสำหรับข้าราชการฯ ในราชการส่วนภูมิภาค ได้จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ในหัวข้อเรื่อง “การสร้างความรู้แก่ข้าราชการพลเรือนส่วนภูมิภาคที่ปฏิบัติงานด้านร้องทุกข์” เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ โดยมีนายอนุชา วงศ์บันพิทย์ กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เป็นวิทยากรผู้บรรยาย

๖. โครงการพัฒนาเครือข่ายการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในระบบราชการ

สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม ได้จัดอบรมโครงการพัฒนาเครือข่ายการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ในระบบราชการ ซึ่งเป็นการจัดให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ แก่ข้าราชการที่ส่วนราชการ โดยในชั้นแรกนี้ได้ไปจัดอบรมให้แก่ ข้าราชการตำแหน่งนิติกรหรือบุคลากรอื่นซึ่งปฏิบัติหน้าที่ด้านการบริหารงานบุคคล ซึ่งสังกัดกรมราชทัณฑ์ จากทั่วประเทศ ณ ห้องประชุม กรมราชทัณฑ์ จังหวัดนonthaburi เมื่อวันพุธที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๒ ซึ่งวิทยากรที่ให้เกียรติเป็นผู้บรรยาย ได้แก่ นางสาวทัศนีย์ ธรรมลิทธิ์ กรรมการ ก.พ.ค. บรรยาย ในหัวข้อ “กระบวนการพิจารณาของ ก.พ.ค. เรื่องอุทธรณ์ รวมทั้งกรณีตัวอย่างคำวินิจฉัยอุทธรณ์” และนายชั้งทอง โภกาศคิริวิทย์ กรรมการ ก.พ.ค. บรรยายในหัวข้อ “กระบวนการพิจารณาของ ก.พ.ค. เรื่องร้องทุกข์ รวมทั้งกรณีตัวอย่างคำวินิจฉัยร้องทุกข์”

๗. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของ ก.พ.ค.

การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของ ก.พ.ค. มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้าราชการและประชาชนทั่วไปได้ทราบข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ ก.พ.ค มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิชั้นตอน กระบวนการในการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ผลการดำเนินงาน และคำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ โดยได้มีการเผยแพร่ข่าวสารประชาสัมพันธ์ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การจัดทำบทความลงในคอลัมน์ “ก.พ.ค. ขอบอก” ซึ่งเป็นบทความที่ลงในหนังสือพิมพ์รายวันในลักษณะคอลัมน์ประจำของหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน การจัดทำซีดีรวมหนังสือ “ก.พ.ค. ผู้พิทักษ์ระบบคุณธรรม เล่ม ๑ – ๓” เพื่อรวบรวมหนังสือทั้งสามเล่มดังกล่าวเข้าด้วยกันไว้ในรูปแบบของลีอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ก.พ.ค. ให้กับส่วนราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนทั่วไป การจัดทำหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของ ก.พ.ค. ได้แก่ หนังสือ “รายงานประจำปี ของ ก.พ.ค. ปี ๒๕๕๕” เผยแพร่ผลการดำเนินงานของ ก.พ.ค. ในปีงบประมาณที่ผ่านมา การจัดทำหนังสือ “ก.พ.ค. ผู้พิทักษ์ระบบคุณธรรม เล่ม ๓” ซึ่งได้รวบรวมคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ที่น่าสนใจ เพื่อเป็นกรณีศึกษาและแนวทางปฏิบัติของหน่วยงานและข้าราชการเอง การจัดทำหนังสือรวมบทความ “ก.พ.ค. ขอบอก” โดยเป็นการรวมบทความที่เคยลงในหนังสือพิมพ์รายวันในคอลัมน์ “ก.พ.ค. ขอบอก” และได้มีการดำเนินโครงการประชาสัมพันธ์ร่วมกับกลุ่มงานสื่อสารองค์กร (กสอ.) สำนักงาน ก.พ. ได้แก่ การจัดให้กรรมการ ก.พ.ค. (นายชั้งทอง โภภาสศิริวิทย์) ให้สัมภาษณ์และเผยแพร่ทางรายการโทรทัศน์ จำนวน ๑ ครั้ง จัดทำสปอตโทรทัศน์แนะนำ ก.พ.ค. จำนวน ๑ เรื่อง จัดทำวิดีโอคิมแนะนำ ก.พ.ค. จำนวน ๑ ชุด นอกจากนี้ยังได้จัดให้มีการเผยแพร่สปอตโทรทัศน์เกี่ยวกับ ก.พ.ค. จำนวน ๓๐ ครั้ง

นอกจากนี้ ได้มีการประชาสัมพันธ์โดยการเผยแพร่ทความผ่านหนังสือพิมพ์ติดนรายวัน ในคอลัมน์ “ก.พ.ค. ขอบอก” จำนวน ๕๒ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่	วันที่ตีพิมพ์	เรื่อง
๑	๒๗ ต.ค. ๕๕	ความพร้อมใหม่ในการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
๒	๙ พ.ย. ๕๕	ก.พ.ค. กับอาเซียน
๓	๑๖ ต.ค. ๕๕	เหตุแห่งทุกข์ไม่ได้เกิดจากผู้บังคับบัญชา ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ไม่ได้
๔	๒๗ ต.ค. ๕๕	คุณธรรม จริยธรรม ที่เป็นจริง
๕	๓๐ ต.ค. ๕๕	การพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการไม่จำต้องรอผลคดีอาญาได้
๖	๖ พ.ย. ๕๕	ถูกว่ากล่าวตักเตือนนั้น สำคัญโคน
๗	๑๓ พ.ย. ๕๕	ก.พ.ค. ไม่รับเรื่องคับข้องใจที่ผู้บังคับบัญชาไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือ หนังสือเวียน ก.พ. ไว้พิจารณา
๘	๒๐ พ.ย. ๕๕	การดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยร้องทุกข์ของ ก.พ.ค.
๙	๒๗ พ.ย. ๕๕	การดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยร้องทุกข์ของ ก.พ.ค. (ตอนจบ)
๑๐	๔ ธ.ค. ๕๕	การดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
๑๑	๑๑ ธ.ค. ๕๕	หลักเกณฑ์กับดุลพินิจ
๑๒	๑๘ ธ.ค. ๕๕	กระบวนการท่าการพิจารณาอุทธรณ์
๑๓	๒๕ ธ.ค. ๕๕	ข้าราชการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบหัววัน ผิดหรือไม่
๑๔	๑ ม.ค. ๕๖	ผู้บังคับบัญชาหนีขึ้นไปปรับลดคะแนนประเมินโดยไม่แจ้งเหตุผล
๑๕	๘ ม.ค. ๕๖	การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง (ตอนที่ ๑)

ครั้งที่	วันที่ตีพิมพ์	เรื่อง
๑๖	๑๕ ม.ค. ๕๙	การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง (ตอนที่ ๒)
๑๗	๒๒ ม.ค. ๕๙	การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง (ตอนจบ)
๑๘	๒๙ ม.ค. ๕๙	กรณีเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ต้องเป็นคำพิพากษาถึงที่สุด ให้รับโทษจำคุก
๑๙	๕ ก.พ. ๕๙	ก.พ.ค. วินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งกรณีใช้อำนาจและดุลพินิจ ไม่ชอบ
๒๐	๑๒ ก.พ. ๕๙	ตัวอย่างเรื่องร้องทุกข์ที่ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของ ก.พ.ค.
๒๑	๑๙ ก.พ. ๕๙	การร้องทุกข์คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
๒๒	๒๖ ก.พ. ๕๙	คุณสมบัติของผู้สมัครแตกต่างกันแต่ใช้กระบวนการคัดเลือก อย่างเดียวกันจึงไม่ชอบ
๒๓	๕ มี.ค. ๕๙	แนวทางการพิจารณาลงโทษของข้าราชการที่เป็นกรรมการ ตรวจรับพัสดุ
๒๔	๑๒ มี.ค. ๕๙	สร้างผลงานวิชาการเท็จ ปลดออกจากราชการ
๒๕	๑๙ มี.ค. ๕๙	เหตุแห่งการร้องทุกข์หมวดสิ้นไป
๒๖	๒๖ มี.ค. ๕๙	คำสั่งลงโทษที่ออกโดยผู้ไม่มีอำนาจ
๒๗	๒ เม.ย. ๕๙	กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาอนิจฉัย เรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ (ตอนแรก)
๒๘	๙ เม.ย. ๕๙	กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาอนิจฉัย เรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ (ตอนจบ)
๒๙	๑๖ เม.ย. ๕๙	การเบิกค่าเช่าบ้านของข้าราชการ นั้น สำคัญไฉน
๓๐	๒๓ เม.ย. ๕๙	ร้องทุกข์ว่าไม่ได้รับการพิจารณาความดีความชอบ

ครั้งที่	วันที่ตีพิมพ์	เรื่อง
๓๑	๓๐ เม.ย. ๕๙	เครือข่ายการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
๓๒	๗ พ.ค. ๕๙	การลงโทษข้าราชการกรณีเรียกร้องเงินจากราชภูมิเพื่อฝ่าเข้าทำงาน
๓๓	๑๔ พ.ค. ๕๙	ทุบตีภารรยา ผิดวินัย
๓๔	๒๑ พ.ค. ๕๙	อุทธรณ์ตีใหม่หนอน
๓๕	๒๘ พ.ค. ๕๙	ไม่ได้รับการแต่งตั้งเนื่องจากผู้บังคับบัญชาแจ้งว่าผลงานไม่ผ่าน การประเมิน ไม่เป็นเหตุที่จะนำมาร้องทุกข์ผู้บังคับบัญชาได้
๓๖	๔ มิ.ย. ๕๙	ร้องทุกข์กรณีถูกปลัดกระทรวงดำเนินการทางวินัยในเรื่องเดียวกัน
๓๗	๑๑ มิ.ย. ๕๙	การร้องทุกข์ปลัดกระทรวงที่ ก.พ.ค. ไม่อาจรับไว้ได้
๓๘	๑๘ มิ.ย. ๕๙	รู้ดบัตรเครดิตผู้อื่นซื้อสินค้า ปลดออกจากราชการ
๓๙	๒๕ มิ.ย. ๕๙	ข้าราชการทุจริตนำคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัว
๔๐	๒ ก.ค. ๕๙	การใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาในการย้ายข้าราชการ (๑)
๔๑	๕ ก.ค. ๕๙	การใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาในการย้ายข้าราชการ (๒)
๔๒	๑๒ ก.ค. ๕๙	ถูกตัดเงินเดือนเพราะเรื่องซื้อส้า
๔๓	๒๓ ก.ค. ๕๙	ลิทธิ์ของผู้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.
๔๔	๓๐ ก.ค. ๕๙	กรณีความผิดที่ปรากวุชัดแจ้งชี้เป็นการกระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง
๔๕	๖ ส.ค. ๕๙	ถูกไล่ออกจากเพราะนำเครื่อง查尔斯จ์ทรัคพ์มือถือเข้าเรือนจำ
๔๖	๑๓ ส.ค. ๕๙	คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งกับการคัดเลือกข้าราชการ

ครั้งที่	วันที่ตีพิมพ์	เรื่อง
๔๗	๒๐ ส.ค. ๕๒	ข้าราชการหักเงินค่าจ้างพนักงานจ้างเหมาแล้วไม่ส่งเป็นรายได้แผ่นดิน
๔๘	๒๑ ส.ค. ๕๒	เมียนตีเด็กในสถานพินิจโดยผลการถูกตัดเงินเดือน
๔๙	๓ ก.ย. ๕๒	ยกเลิกคำสั่งภาคทัณฑ์ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา
๕๐	๑๐ ก.ย. ๕๒	ร้องทุกข์กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการคัดเลือกข้าราชการเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
๕๑	๑๗ ก.ย. ๕๒	ร้องทุกข้อให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งย้อนหลัง
๕๒	๒๔ ก.ย. ๕๒	กิจกรรมที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของ ก.พ.ค.

จากการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ข้าราชการและประชาชนทั่วไปได้รับทราบและมีความเข้าใจในกระบวนการเริ่มสร้างและพิทักษ์ระบบคุณธรรมในราชการพลเรือนสามัญมากยิ่งขึ้น

๙. ผลงานการวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ของ ก.พ.ค.

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ สามารถสรุปผลงานการวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ของก.พ.ค. โดยจำแนกออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ ๑ จำแนกตามประเภทของเรื่อง

สรุปภาพรวมผลการดำเนินการวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

* เรื่องอุทธรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีเรื่องอุทธรณ์ จำนวนทั้งสิ้น ๒๒๓ เรื่อง โดยแบ่งเป็นเรื่องที่รับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๘๔ เรื่อง เรื่องที่รับก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๑๓๙ เรื่อง

ผลการดำเนินการ ดำเนินการแล้วเสร็จจำนวน ๑๐๖ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๕๓ อยู่ระหว่างดำเนินการ จำนวน ๑๑๗ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๔๗

* เรื่องร้องทุกข์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีเรื่องร้องทุกข์จำนวนทั้งสิ้น ๑๗๘ เรื่อง โดยแบ่งเป็นเรื่องที่รับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๘๕ เรื่อง เรื่องที่รับก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๙๓ เรื่อง

ผลการดำเนินการ ดำเนินการเสร็จ ๘๕ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๔๐ อยู่ระหว่างดำเนินการ ๗๓ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๖๐

* เรื่องที่ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณา ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีเรื่องที่ไม่อยู่ในอำนาจ จำนวนทั้งสิ้น ๑๓๒ เรื่อง โดยแบ่งเป็นเรื่องที่รับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๗๖ เรื่อง เรื่องที่รับก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๕๖ เรื่อง

ผลการดำเนินการ ดำเนินการเสร็จ ๗๕ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๘๒ อยู่ระหว่างดำเนินการ ๕๗ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๑๘

โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ ๑

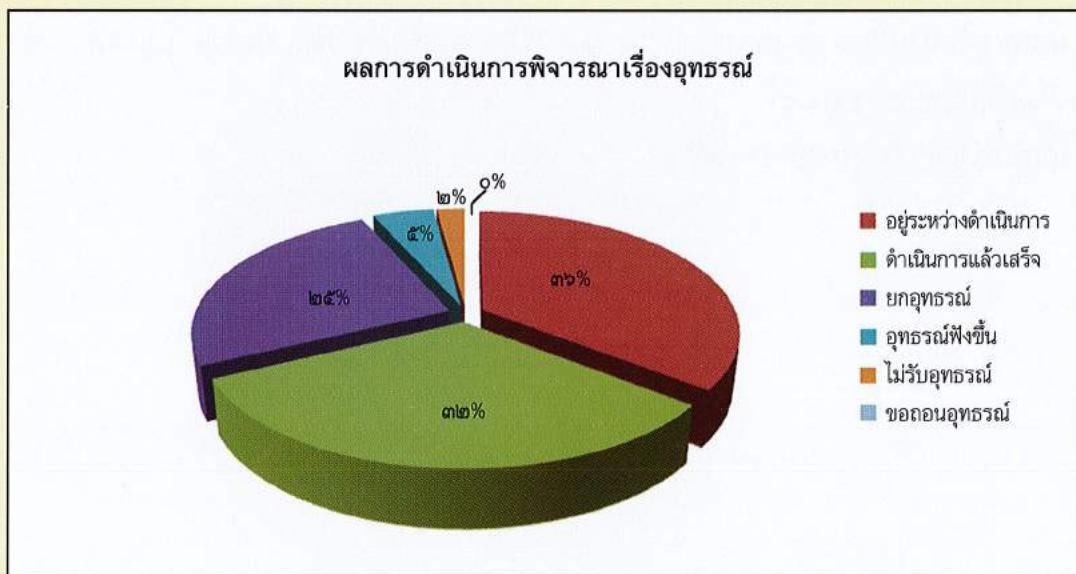
ตารางที่ ๑ ผลการดำเนินการวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

ประเภท	เรื่องรับ			การดำเนินการ	
	เรื่องเก่า	เรื่องใหม่	รวม	แล้วเสร็จ	อยู่ระหว่างดำเนินการ
เรื่องอุทธรณ์	๑๓๙	๘๔	๒๒๓	๑๐๖	๑๑๗
เรื่องร้องทุกข์	๔๓	๔๕	๘๘	๔๕	๔๓
เรื่องไม่อยู่ในอำนาจ	๕๙	๓๖	๙๕	๓๕	๕๙
รวม	๒๓๑	๑๗๔	๔๐๕	๒๖๖	๑๓๙

ผลการดำเนินการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์

ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นต้นมา มีผู้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. จำนวน ๘๔ เรื่อง เรื่อง เรื่องอุทธรณ์ที่รับก่อน ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และอยู่ระหว่างดำเนินการ ๑๓๙ เรื่อง ก.พ.ค. ดำเนินการแล้วเสร็จ เมื่อ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑๐๖ เรื่อง โดยมีผลการวินิจฉัยได้แก่ ยกอุทธรณ์ ๘๔ เรื่อง อุทธรณ์ฟังขึ้น ๑๕ เรื่อง ไม่รับอุทธรณ์ ๗ เรื่อง และขอถอนอุทธรณ์ ๐ เรื่อง ตามแผนภูมิภาพที่ ๑

แผนภูมิภาพที่ ๑ ผลการดำเนินการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์

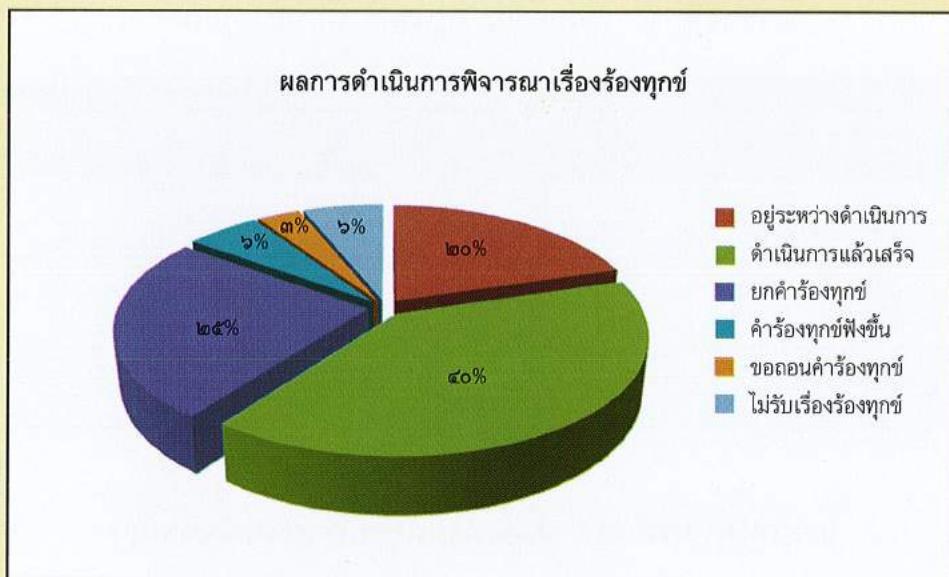

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖

ผลการดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ มีผู้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. จำนวน ๘๕ เรื่อง เรื่องร้องทุกข์ที่รับก่อน ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และอยู่ระหว่างดำเนินการ ๔๓ เรื่อง ดำเนินการแล้วเสร็จ ๙๕ เรื่อง โดยมีผลการวินิจฉัย ได้แก่ ยกคำร้องทุกข์ ๕๓ เรื่อง คำร้องทุกข์ฟังชี้น ๑๒ เรื่อง ขอถอนคำร้องทุกข์ ๗ เรื่อง และไม่รับเรื่องร้องทุกข์ ๑๓ เรื่อง โดยมีรายละเอียดตามแผนภูมิภาพที่ ๒

แผนภูมิภาพที่ ๒ ผลการดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖

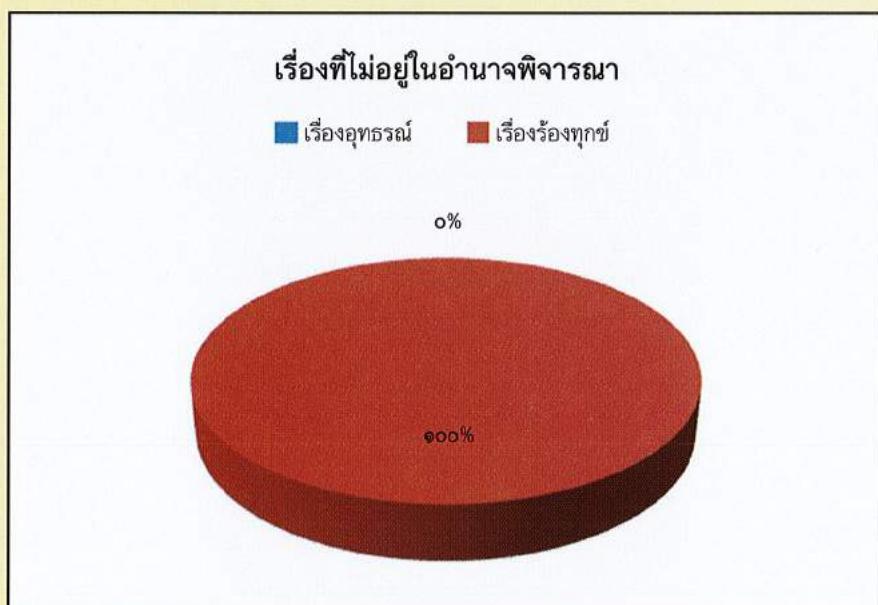
เรื่องที่ไม่อุย្ញในอำนาจพิจารณา

ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นต้นมา มีเรื่องที่ยื่นอุทธรณ์และร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ซึ่งไม่อุย្ញในอำนาจการพิจารณาของ ก.พ.ค. จำนวน ๗๙ เรื่อง และก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ มีเรื่องที่ยื่นอุทธรณ์และร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ซึ่งไม่อุย្ញในอำนาจการพิจารณาของ ก.พ.ค. จำนวน ๕๖ เรื่อง รวมเป็นเรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ที่ไม่อุย្ញในอำนาจพิจารณาที่ยื่นต่อ ก.พ.ค. จำนวน ๑๓๕ เรื่อง โดยในจำนวนเรื่องที่รับมาและแล้วเสร็จระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ จำนวน ๗๔ เรื่อง แบ่งเป็นเรื่องอุทธรณ์ที่ไม่อุย្ញในอำนาจ จำนวน ๐ เรื่อง และเรื่องร้องทุกข์ที่ไม่อุย្ញในอำนาจ จำนวน ๗๔ เรื่อง ตามตารางที่ ๒ และแผนภูมิภาพที่ ๓

ตารางที่ ๒ เรื่องที่ไม่อุย្ញในอำนาจพิจารณา

ประเภทคำร้อง	จำนวน (เรื่อง)
เรื่องอุทธรณ์	๐
เรื่องร้องทุกข์	๗๔
รวม	๗๔

แผนภูมิภาพที่ ๓ เรื่องที่ไม่อุย្ញในอำนาจพิจารณา

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖

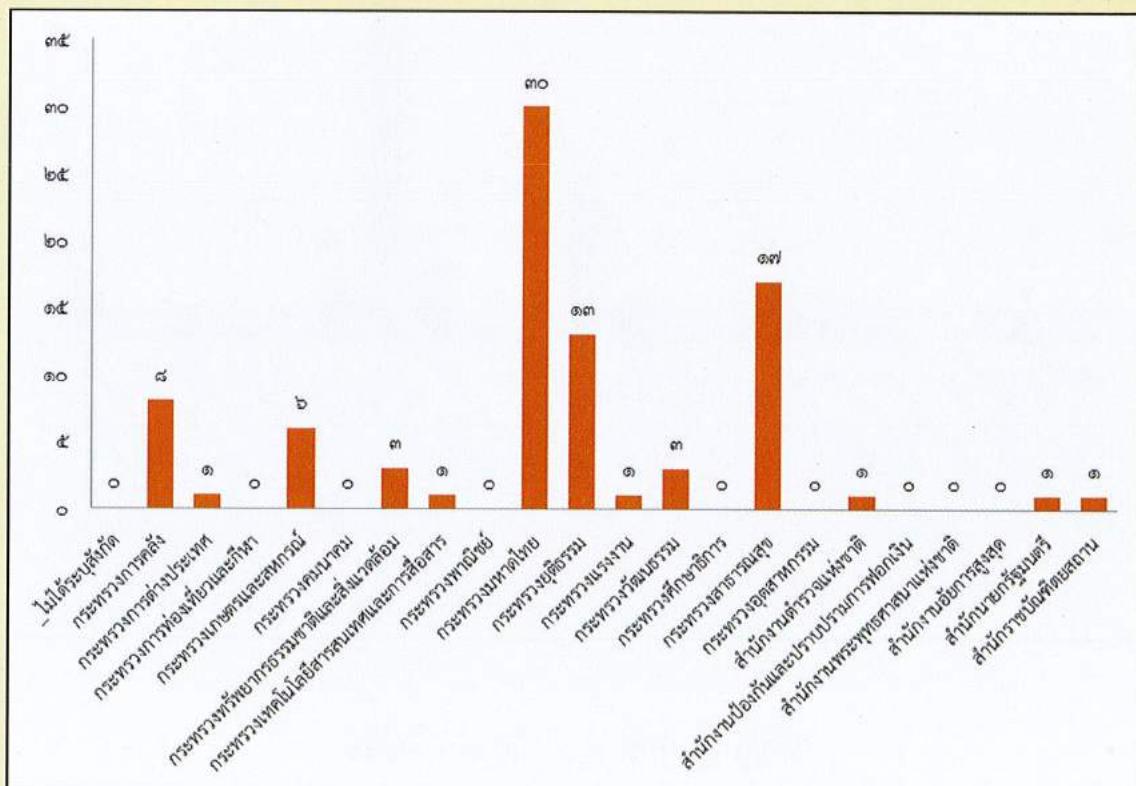
ประเภทที่ ๒ จำแนกตามรายการทั่วไป

นับแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ มีเรื่องอุทธรณ์ ๙๖ เรื่อง เรื่องร้องทุกข์ ๔๕ เรื่อง รวมถึงเรื่องใหม่ที่รับเข้ามาที่ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของ ก.พ.ค. ๗๕ เรื่อง รวมทั้งสิ้น ๒๔๗ เรื่อง ซึ่งสามารถจำแนกตามรายการระหว่างได้ ดังนี้

จำนวนเรื่องอุทธรณ์ โดยจำแนกตามรายกระทรวง

เมื่อพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ที่ยื่นต่อ ก.พ.ค. ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙ โดยจำแนกตามรายกระทรวง ปรากฏว่า กระทรวงที่มีเรื่องอุทธรณ์มากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย จำนวน ๓๐ เรื่อง กระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑๗ เรื่อง และกระทรวงยุติธรรมจำนวน ๑๓ เรื่อง ตามแผนภูมิภาพที่ ๔

แผนภูมิภาพที่ ๔ เรื่องอุทธรัณ্য จำแนกตามรายกระทรวง

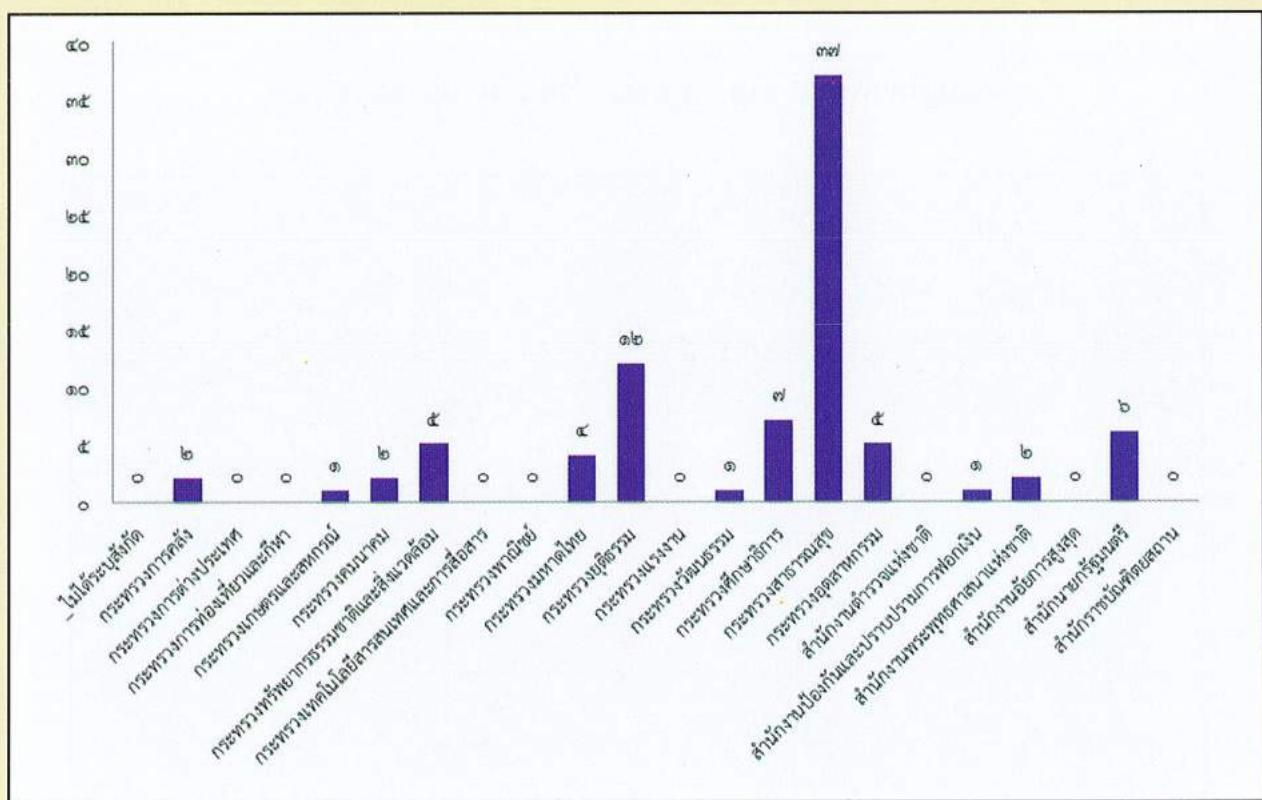

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑

จำนวนเรื่องร้องทุกชีวิตรายกระทรวง

เมื่อพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่ยื่นต่อ ก.พ.ค. ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๙๒ โดยจำแนกตามรายกระทรวง ปรากฏว่า กระทรวงที่มีเรื่องร้องทุกข์มากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ กระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๓๗ เรื่อง กระทรวงยุติธรรม จำนวน ๑๒ เรื่อง และกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน ๙ เรื่อง ตามแผนภูมิภาพที่ ๕

แผนภูมิภาพที่ ๕ เรื่องร้องทุกข์ จำแนกตามรายกระทรวง

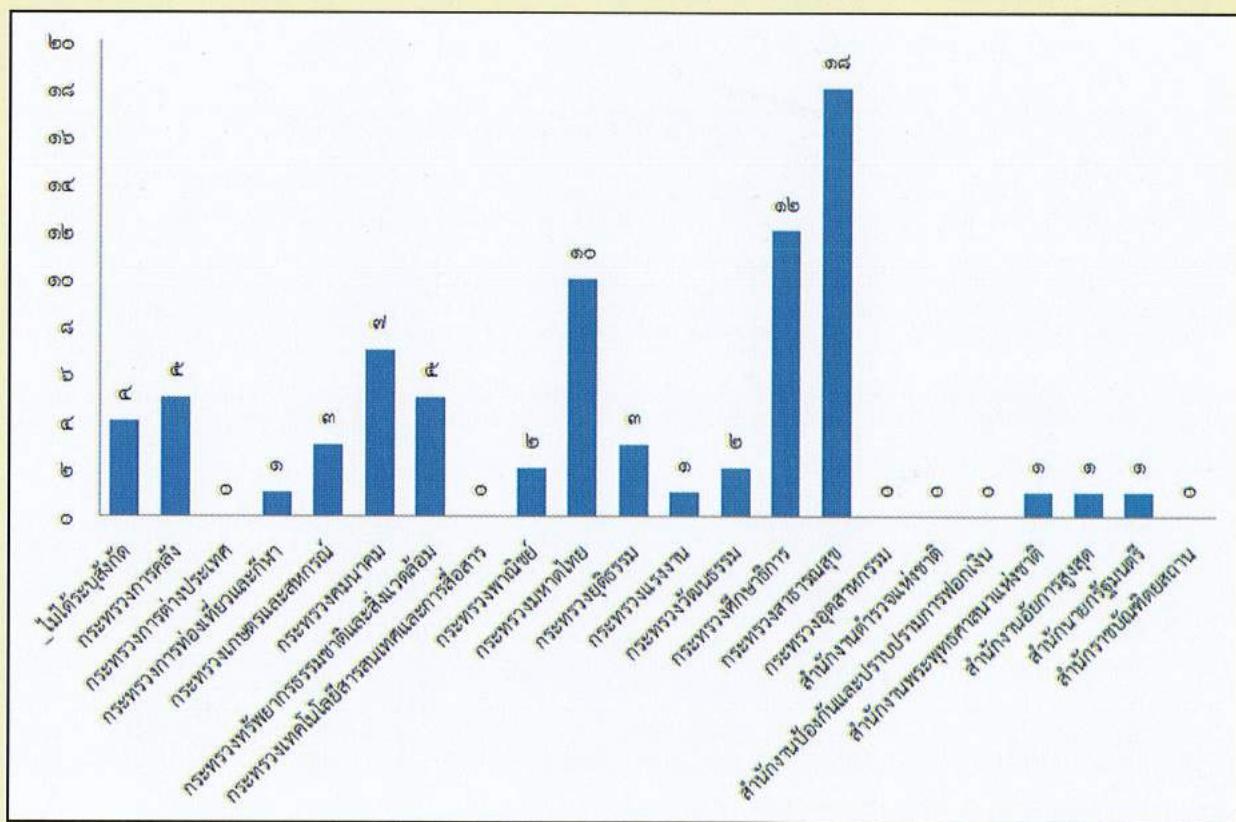

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖

จำนวนเรื่องที่ไม่อุย្ញในอำนาจพิจารณาของ ก.พ.ค. โดยจำแนกตามรายกระทรวง

เมื่อพิจารณาเรื่องที่ไม่อุย្ញในอำนาจพิจารณาของ ก.พ.ค. ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ โดยแยกเป็นรายกระทรวง ปรากฏว่า กระทรวงที่มีเรื่องที่ไม่อุย្ញในอำนาจการพิจารณาของ ก.พ.ค.มากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ กระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑๘ เรื่อง กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน ๑๗ เรื่อง และกระทรวงมหาดไทย จำนวน ๑๐ เรื่อง ตามแผนภูมิภาพที่ ๖

แผนภูมิภาพที่ ๖ แสดงเรื่องที่ไม่อุย្ញในอำนาจพิจารณาของ ก.พ.ค.
จำแนกตามรายกระทรวง

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑

คำวินิจฉัยกีน้ำสอบใจ
ของ
คณะกรรมการพิจารณาเบิกบุคคลธรรม

គំរូចិត្យអុកទណ្ឌ

- រៀង រើសរាយបន្ទីមដើម្បីជួយអាណាពលរដ្ឋនៃប្រជាជាតិ
- រៀង ការរោងចក្រការណ៍ដើម្បីជួយអាណាពលរដ្ឋនៃប្រជាជាតិ

๑. เรื่อง เรียกรับเงินเพื่อช่วยเหลือให้ดำเนินการตามแผนงบประมาณอย่างยั่งยืน

(เรื่องแดงที่ ๐๑๐๒๑๕)

ข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการกรมหนึ่ง ตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์ และเกษยณ อายุราชการแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๓ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๙ วรรคสาม และมาตรา ๘๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีเมื่อครั้งผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ กองการเจ้าหน้าที่ ได้เรียกรับเงินจากนาย ก. และข้าราชการอื่นในลังกัดที่ประสงค์จะได้รับการแต่งตั้ง และโยกย้ายตำแหน่งเพื่อช่วยเหลือให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด

ข้ออุทธรณ์ การกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์เรียกรับเงินจากนาย ก. และข้าราชการอื่นในการแต่งตั้ง
โยกย้ายข้าราชการนั้น สาเหตุการว่องเรียนผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เนื่องจากนาย ก. โกรธแคน
ผู้อุทธรณ์ที่รายงานการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนว่า การก่อสร้างถนน รพช. สองสายในจังหวัดของ
คุณย์ รพช. ขณะที่นาย ก. เป็นผู้อำนวยการคุณย์ ไม่ได้มารถูกระดับตามข้อกำหนด จนนาย ก. ถูกเลขาธิการ รพช.
มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ผลปรากฏว่ากรณีมีมูล จึงรายงานกระทรวงให้แต่งตั้ง
กรรมการสอบสวนทางวินัย และมีการลงโทษทางวินัยนาย ก. จึงทำให้นาย ก. โกรธแคน หัววิธีการ
ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ โดยนำหลักฐานการโอนเงิน และเบิกเงินสดของตนเองในอดีตมาร้องเรียนต่อ ป.ป.ช.
ว่าผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ เรียกรับเงินจากนาย ก. และข้าราชการ
เพื่อช่วยเหลือในการแต่งตั้งโยกย้าย

ข้ออุทธรณ์เกี่ยวกับการไต่สวนและชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่นาย ก. ร้องเรียน
กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์เรียกรับเงินจากนาย ก. ๓ ครั้ง ผลการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปรากฏว่า
การจ่ายเงินครั้งที่ ๑ - ๒ ไม่มีมูล และให้ยุติเรื่อง มีเฉพาะการจ่ายเงินครั้งที่ ๓ ที่นาย ก. อ้างว่าเมื่อวันที่
๑๘ มีนาคม ๒๕๔๐ ได้นำเงินสดจำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปให้ผู้อุทธรณ์ที่ห้องทำงานกองการเจ้าหน้าที่
เพื่อไม่ให้ถูกย้ายจากศูนย์ รพช. ขอนแก่น โดยอ้างนาย ข. นาย ค. นาย ง. และนาย จ. เป็นพยาน
โดย ป.ป.ช. เชื่อว่ามีมูลความผิดจริงนั้น ไม่เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเหตุผลหักล้างพยาน เข้าลักษณะ

พึงความฝ่ายเดียว หากให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงผู้อุทธรณ์จะชี้ให้เห็นว่า คำให้การของพยานทั้ง ๔ คน ซึ่งเป็นลูกน้องคนสนิทของนาย ก. ไม่น่าเชื่อถือ ขัดแย้งกันเอง เชื่อว่าเป็นการสร้างพยานเท็จให้สอดคล้องกับการเบิกเงินแล้วนำร้ายผู้อุทธรณ์ว่ารับเงินจากนาย ก. โดยทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้อุทธรณ์ขอปฏิเสธว่า ไม่เคยรับเงินจำนวนดังกล่าวในวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๐ และขอให้พิจารณาประเด็นข้อกฎหมาย ๔ กรณีคือ ๑) ขอให้พิจารณาคำสั่งกระตรวจที่ลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ เป็นการใช้กฎหมายย้อนหลังที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ทำได้หรือไม่ ๒) ขอให้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติล่างมูลทินในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๙๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๖๐ จะนำมาใช้บังคับให้เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์หรือจะลงโทษย้อนหลังถึงวันที่เกณฑ์อายุราชการได้หรือไม่ ๓) ขอให้พิจารณา เทียบเคียงอีกคดีหนึ่งซึ่งถูกลงโทษย้อนหลังเช่นเดียวกัน ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการคุ้มครองสิทธิฯ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑/พิเศษ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงนายกรัฐมนตรี ได้วินิจฉัยว่าการลงโทษได้รับการล่างมูลทินแล้วจึงถือว่าไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน และ ๔) กรณีของผู้อุทธรณ์หลังจากมีการร้องเรียนต่อ ป.ป.ช.แล้ว กระตรวจได้มีคำสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผลการสอบสวนปรากฏว่า ไม่มีมูลและยุติเรื่อง จะเข้าเหตุล่างมูลทินหรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงขอให้ ก.พ.ค. พิจารณาให้ความเป็นธรรมโดยยกโทษหรือลดโทษแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัย ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องอุทธรณ์นี้มีประเด็นต้องพิจารณาว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติล่างมูลทินฯ ฉบับดังกล่าว ซึ่งทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยต่อไปหรือไม่ เห็นว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระตรวจ ที่ ๑๖๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เป็นเพียงกระบวนการเบื้องต้นที่จะพิจารณาว่า กรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนกล่าวหา มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำการพิเศษหรือไม่ เพื่อจะได้ดำเนินการทางวินัยต่อไป ประกอบกับเมื่อผู้อุทธรณ์อุทธรณ์เพิ่มเติมเพื่อคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ ก็ไม่ได้ตัดสินใจคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ของคู่กรณีในอุทธรณ์แต่อย่างใด จึงฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์ได้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนี้ และผู้บังคับบัญชาได้ลังยาติเรื่อง หรือด้วยก่อน หรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ อันจะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับประโยชน์ ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล่างมูลทินในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๙๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นว่า การที่คู่กรณีในอุทธรณ์ลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการย้อนหลังไปถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นวันลินปิงบประมาณที่ผู้อุทธรณ์มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ โดยอ้างระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๕ ซึ่งไม่เป็นคุณกับผู้อุทธรณ์ สามารถดำเนินการได้หรือไม่นั้น เห็นว่า แม้มាតรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ จะบัญญัติหลักการเพิ่มเติมให้ต้องดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ แต่ขณะนั้นบทบัญญัติมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่เดิม ไม่ได้บัญญัติหลักการให้ต้องดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ฉบับนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ถูกนาย ก. ร้องเรียนกล่าวหาต่อคณะกรรมการฯ ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ก่อนที่ผู้อุทธรณ์จะพ้นจากราชการ เพราะเกษยณอยุราการ และถึงจะปรากฏว่าคณะกรรมการฯ ป.ป.ช. มีมติให้ทำการไต่สวนผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๔ ก็หาได้ทำให้การดำเนินการไต่สวนของคณะกรรมการฯ ป.ป.ช. ในกรณีนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เพราะขณะนั้น ไม่มีบทกฎหมายบัญญัติให้ต้องดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ จึงต้องถือว่าการดำเนินการไต่สวนของคณะกรรมการฯ ป.ป.ช. เป็นการสอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมาย ที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ซึ่งมาตรา ๑๓๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ บัญญัติให้การสอบสวนนั้นเป็นอันใช้ได้ และไม่อาจนำกฎหมายที่บัญญัติขึ้นภายหลังมาใช้บังคับให้การสอบสวน ที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว กลยุยเป็นการสอบสวนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายไปได้ จึงเห็นว่าคู่กรณีในอุทธรณ์ มีอำนาจตามมาตรา ๕๙ มาตรา ๘๗ และมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับระเบียบ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องที่จะลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการย้อนหลังไปถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นวันลินปิงบประมาณที่ผู้อุทธรณ์มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ตามที่คณะกรรมการฯ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดได้ การดำเนินการของคู่กรณีในอุทธรณ์ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายนั้น หาได้เป็นโทษแก่ผู้อุทธรณ์เกินไปกว่าลิทธิเดิมของผู้อุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๕ แต่อย่างใดไม่

ส่วนประเด็นว่า ผู้อุทธรณ์มีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๔๖ วรรคสาม และมาตรา ๔๘ วรรคลสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๕ ตามที่คณะกรรมการฯ ป.ป.ช.

ชี้มูลความผิดหรือไม่ นั้น เห็นว่า ถ้อยคำของพยานบุคคลที่คณะกรรมการไต่สวนระบุไว้ในรายงานผลการไต่สวนขัดแย้ง ไม่สอดคล้องกันเกี่ยวกับการจ่ายเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท นี้ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ตีແยังด้วย และในจำนวนการไต่สวนคณะกรรมการไต่สวนไม่ได้วิเคราะห์ให้เห็นว่า คำให้การของพยานบุคคล ที่ขัดแย้งกันดังกล่าวเป็นหรือไม่เป็นสาระสำคัญอันจะทำให้คำให้การส่วนที่สอดคล้องกันนั้นรับฟังได้หรือไม่ อย่างไร ประกอบกับคณะกรรมการไต่สวนได้พิจารณาในจดหมายโองอย่างชัดเจน ในกรณีการเรียกเงิน และการจ่ายเงินครั้งที่ ๑ ถึงครั้งที่ ๖ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงอันเดียวกันว่า ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์ ได้เรียกเงินจากนาย ก. เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง หรือนาย ก. ได้เสนอให้เงินแก่ผู้อุทธรณ์เพื่อให้ผู้อุทธรณ์กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งเป็นการตอบแทน และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการซักจุ่นใจ หรือขู่เขยญ ข่มขู่ นาย ก. ว่า หากไม่ยอมจ่ายเงินให้จะต้องถูกย้ายไปดำรงตำแหน่ง ในท้องที่ลังหวัดอื่น อันทำให้นาย ก. เสนอจะให้เงินหรือยอมให้เงินแก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด อิกทั้งภายหลัง จากที่นาย ก. อ้างว่า มีการจ่ายเงินหรือโอนเงินให้ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำการอย่างใด หรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งเป็นการตอบแทน ทั้งในเวลาต่อมา นาย ก. กถูกย้ายไปดำรงตำแหน่ง ที่ลังหวัด ข้อพิจารณาในจดหมายของคณะกรรมการไต่สวนดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้กระทำการใด หรือกระทำการใด อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ อันเป็นองค์ประกอบ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

ดังนั้น ก.พ.ค. เห็นว่า พยานหลักฐานและเหตุผลข้อพิจารณาของคณะกรรมการไต่สวน ตามจำนวนเรื่องนี้ ยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดทางวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพราะการกระทำการของ ผู้อุทธรณ์ไม่ครอบองค์ประกอบความผิดตามกฎหมาย ส่วนความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น โดยปกติ เมื่อปรับบทเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการแล้ว ก็ย่อมถือเป็นการกระทำการทามาทีน ได้เชื่อว่าเป็น ผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง ข้างต้นด้วย ซึ่งถือเป็นการกระทำการเดียว ผิดกฎหมายหลายบท และเมื่อไม่อาจพิจารณาปรับบทเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ได้เลี้ยงแล้ว ก็ไม่อาจพิจารณาปรับบทเป็นความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา

๕๙ วารคส่อง ได้ แตโดยที่ ก.พ.ค. เป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ไม่อาจก้าวล่วงเข้าไปนิจฉัยข้อเท็จจริงเพื่อเปลี่ยนฐานความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.บ.ช. ซึ่งมูลความผิดมาแล้วได้ ทั้งนี้ ตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ คงทำได้เพียงลดโทษ โดยไม่เปลี่ยนฐานความผิดตามนัยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ แลงโดยหนังสือ สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๔๐๔/๑๕๗๖๘ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๑ และอุทธรณ์เรื่องนี้ หากวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ทั้ง ๆ ที่พิจารณาไม่ได้ว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ครอบองค์ประกอบความผิดทางวินัยตามฐานความผิดที่ถูกซึ่งมูลความผิดแล้ว ก็จะไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง ก.พ.ค. จึงวินิจฉัยให้ลดโทษผู้อุทธรณ์จากໄลออกเป็นปลดออกจากราชการ

๒. เรื่องทำร้ายผู้บังคับบัญชา (เรื่องแดงที่ ๐๐๐๔๖๑)

ข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์เดิมรับราชการการตำแหน่งเจ้าพนักงานการเกษตรชำนาญงาน สังกัดด่านตรวจพืช จังหวัด ล. ได้อุทธรณ์คำสั่งเพิ่มโทษจากการลักขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เป็นปลดออกจากราชการ ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๙ วารคส่อง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีเมื่อครั้งผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่ที่ด่านตรวจพืช จังหวัด ต. ได้ใช้ไม้เสารงขนาดยาวประมาณ ๒ ฟุต หนา ๒ คูณ ๒ นิ้ว เป็นอาวุธดินาย ร. ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา เนื่องมาจากไม่พอใจที่นาย ร. ไม่อนุญาตให้เดินทางไปล้มมนา จนได้รับอันตรายแก่กายอย่างสาหัสประกอบกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่า ๒๐ วัน และศาลพิพากษาว่า ผู้อุทธรณ์มีความผิดฐานทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุได้รับอันตรายสาหัส ให้จำคุก ๒ ปี ผู้อุทธรณ์ให้การรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงเหลือจำคุก ๑ ปี ผู้อุทธรณ์ไม่เคยกระทำการความผิดมาก่อน ให้ร้องขอการลดโทษจำคุกมีกำหนด ๒ ปี

คำวินิจฉัย ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบสวน ตั้งข้อกล่าวหาไม่ตรงกับข้อเท็จจริงตามคำวินิจฉัยในการรักษาของแพทย์จากโรงพยาบาล ก. และโรงพยาบาล ข. การตั้งข้อกล่าวหาของคณะกรรมการ คือ เจตนาตีช้ำที่ศรีษะหลายครั้ง ตีไม่ต่ำกว่า ๑๐ นาที จากการวินิจฉัยของแพทย์ระบุว่า ได้รับบาดเจ็บที่แขนขวาท่อนล่างจำเป็นต้องรักษาโดยการเข้าเฝือกแขนขวาตั้งแต่ระดับได้ข้อให้เลื่ึงข้อมือข้างขวา ส่วนร่างกายส่วนอื่นใช้งานได้ตามปกติ การตั้งข้อกล่าวหาจึงไม่เป็นธรรมกับผู้อุทธรณ์ นั้น เห็นว่า จากการตรวจสอบบันทึกการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๒ แล้ว

ปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์ ดังนี้ ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่า เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๗ ในเวลาราชการ ได้ใช้ไม้ยาวประมาณ ๑ เมตร ตีทำร้ายร่างกายนาย ร. ได้รับอันตรายแก่กายอย่างสาหัส ต้องพักรักษาตัวเพราะประกอบกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่า ๒๐ วัน อันเนื่องมาจากการ ไม่ยอมอนุมัติให้ผู้อุทธรณ์เดินทางไปเข้าร่วมการสัมมนาและฝึกอบรมที่กรุงเทพฯ ในวันที่ ๑๗ – ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๗ เหตุเกิดที่ด้านขวาพืช จังหวัด ต. ซึ่งเป็นข้อความเดียวกันกับที่ปรากฏในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และในชั้นการแจ้งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามแบบ สว. ๓ ก็มีการแจ้งข้อกล่าวหา โดยมีข้อความเดียวกัน กับในบันทึกการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๒ ต่อคณะกรรมการสอบสวนจึงได้แจ้ง สว. ๓ เพิ่มเติมว่า เห็นว่าพฤติกรรมมีความรุนแรงกว่าเดิม เป็นการกระทำโดยเจตนาที่จะช่านาย ร. ให้ถึงแก่ความตายโดยไตรตรองไว้ก่อน แต่การกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่บรรลุผล เพราะนาย ร. ไม่ถึงแก่ความตาย เพียงแต่บาดเจ็บอย่างสาหัส อันเป็นการกระทำความผิดอาญา ฐานพยายามช่านาย ร. โดยไตรตรองไว้ก่อน โดยไม่ปรากฏข้อความที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างแต่อย่างใด อุทธรณ์ข้อนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนที่อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบสวนไม่เป็นกลางเนื่องจากเป็นคณะกรรมการชุดเดียวกันกับ ที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกรม ในกรณีที่นาย ร. ขณะปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าด้านตรวจพืช จังหวัด ต. ใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งเรียกรับผลประโยชน์จากผู้ประกอบการ/ตัวแทนในการส่งออกสินค้าเกษตร ซึ่งตรงกัน กับการให้ถ้อยคำของนาย ร. ต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า ถ้าผู้อุทธรณ์ปร่วงงานวันกักกันพืช ผู้อุทธรณ์ จะไปพูดถึงความไม่ชอบมาพากลของนาย ล. และนาย ร. ซึ่งคณะกรรมการชุดเดียวกันนี้ไม่เร่งรีบ ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จดังเช่นกรณีของผู้อุทธรณ์ฉบับนี้เป็นระยะเวลา ๔ – ๕ ปี ก็ยัง ดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือสอบถามก็ได้รับคำตอบว่าต้องสอบรายละเอียดเพิ่มเติม อยู่ตลอดเวลา นั้น เห็นว่า ในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เป็นกลางเนื่องจากเป็น คณะกรรมการชุดเดียวกันกับที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกรม ในกรณีที่นาย ร. ใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่ง เรียกรับเงินจากผู้ประกอบการ/ตัวแทนในการส่งออกสินค้าเกษตร นั้น เรื่องนี้คู่กรณีในอุทธรณ์ได้ทำ คำแก้อุทธรณ์ว่า กรมได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกับนาย ร. ประกอบไปด้วย กรรมการจำนวน ๓ ราย มีนาย ช. นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ เป็นประธานกรรมการ ซึ่งไม่ได้ เป็นกรรมการที่ดำเนินการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ส่วนกรรมการรายที่ ๒ และ ๓ เป็นกรรมการที่สอบสวน ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากกรรมการรายที่ ๒ และ ๓ สังกัดกลุ่มวินัย กองการเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีหน้าที่และเป็น

ผู้มีคุณสมบัติเป็นกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา จึงยังฟังไม่ได้ว่ากรรมการสอบสวนไม่เป็นกลางด้วยเหตุดังกล่าว ส่วนที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เร่งรีบดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จดังเช่นกรณีของผู้อุทธรณ์ ควบจนบัดนี้เป็นระยะเวลา ๔ - ๕ ปี ก็ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จนั้น ปรากฏหลักฐานว่าคณะกรรมการสอบสวนยังอยู่ในระหว่าง การสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐาน โดยได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขา น. เพื่อขอพยานเอกสารเพิ่มเติม และจากการตรวจสอบบันทึกคำให้การ ของนาย ร. แล้ว ไม่ปรากฏถ้อยคำว่า หากผู้อุทธรณ์ไปร่วมงานวันกักกันพิช ผู้อุทธรณ์จะไปพูดถึง ความไม่ชอบมาพากลของนาย ล. และนาย ร. แต่อย่างใด ข้ออุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์จึงไม่อារับรับฟังได้

ส่วนที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ว่า ตามบันทึกข้อความ (ลับ) ของกรม ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๗ เรื่องรายงานการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวนไปยังสำนักงานปลัดกระทรวง ความเห็นของ คณะกรรมการสอบสวนในข้อที่ ๙ วรรคที่สี่ คณะกรรมการสอบสวนได้เพิ่มเติมข้อความว่า ก่อนเกิดเหตุ ๑ วัน ผู้อุทธรณ์ได้ขับรบกวนต์ชันนาย ร. จนนาย ร. ต้องกระโดดลง เป็นการกล่าวร้ายป้ายสีของ คณะกรรมการสอบสวนเพิ่มเติมข้อความที่จะให้เชื่อมโยงไปถึงการกระทำที่เป็นการพยายามช้าโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ผู้อุทธรณ์ไม่เคยมีความคิดที่จะขับรบกวนต์ชันนาย ร. แต่อย่างใด เป็นการกล่าวโทษที่เป็นเท็จ นั้น เห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวมาจาก การที่นาย ร. ได้ให้ถ้อยคำว่า ในวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๗ ในช่วงเวลาบ่าย ๒ โมงกว่า ๆ นาย ร. ได้ออกไปตรวจตู้ไม้ที่หน้าท่า เมื่อเดินทางกลับนาย ร. ได้ลุนกับ ผู้อุทธรณ์ที่ประท้วงของด่านศุลกากร ผู้อุทธรณ์ได้เบรกล้อล็อคยางไกลไปกับพื้นถนน นาย ร. ต้องกระโดดลง จึงไม่เป็นการกล่าวร้ายป้ายสีแต่อย่างใด

ส่วนที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ว่า การสรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนเป็นการสรุปผล แต่เพียงฝ่ายเดียว ไม่นำเอาคำชี้แจงและเหตุผลประกอบอื่นแนบเรื่องที่ได้นำเสนอต่อสำนักงานปลัดกระทรวง ทั้ง ๆ ที่ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการเป็นลายลักษณ์อักษรจำนวน ๓ ครั้ง แต่ไม่เคยได้รับการพิจารณา จึงทำให้เห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนชุดนี้ไม่มีความเป็นกลาง นั้น เห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่กรรม รายงานการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์เบย์ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งเป็นการรายงานผลการสอบสวนโดยสรุป ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีคำให้การของบุคคลทุกคนตามที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนแต่อย่างใด ข้ออ้างของ ผู้อุทธรณ์จึงไม่อារับรับฟังได้

ก.พ.ค. เห็นว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ใช้ไม้เสาะงยางประมาณ ๒ พุต หนา ๒
คูณ ๒ นิ้ว เป็นอาวุธดีนาย ร. ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา เนื่องจากไม่พอใจที่นาย ร. ไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์
ไปร่วมงานวันกักกันพิชที่กรุงเทพฯ จนนาย ร. ได้รับอันตรายสาหัส และศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษาว่า
ผู้อุทธรณ์มีความผิดฐานทำร้ายร่างกายเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการหน้าที่เป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๘ ประกอบมาตรา ๒๙๗ (๔) จำคุก ๒ ปี ผู้อุทธรณ์ให้การรับสารภาพ
มีเหตุบรรเทาโภชลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๘ กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ ปี ไม่ปรากฏว่า
ผู้อุทธรณ์ได้รับโทษจำคุกมาก่อน เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ประพฤติดีเป็นคนดีต่อไป ประกอบกับผู้อุทธรณ์
ล่านึกในการกระทำความผิดลุแก่โทษ และยินดีชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้เสียหาย อีกทั้งผู้อุทธรณ์รับราชการ
มานาน การกระทำการผิดด้วยอารมณ์ชั่ววูบ เห็นควรให้โอกาสปรับตัวเป็นคนดี และเป็นประโยชน์แก่สังคมต่อไป
ให้รอการลงโทษจำคุกมีกำหนด ๒ ปี โดยคดีถึงที่สุดแล้ว

ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ว่า ในกรณีของลุแก่โทษหรือล่านึกถึงความผิดที่ตนกระทำ คณะกรรมการ
สอบสวนหรือแม้แต่บุคคลอื่นทั่วไปก็ได้ทราบว่าผู้อุทธรณ์ขอทราบเหตุนาย ร. เพื่อล่านึกผิดให้ยกโทษให้
ต่อการกระทำของผู้อุทธรณ์ โดยมีคนกลางคือ นาย ม. หัวหน้าด่านตรวจพิช จังหวัด ช. ตำแหน่งในขณะนั้น
รับอาสาเป็นคนกลางในการใกล้เกลี่ย แต่นาย ร. และบุคคลภายในกรมและนักเรียนที่มีตำแหน่งสูงกว่า
นาย ร. ไม่ยอมรับการใกล้เกลี่ยนั้น เห็นว่า เรื่องนี้คู่กรณีในอุทธรณ์ได้ชี้แจงว่า ในระหว่างการสอบสวน
คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้สอบถามนาย ร. และผู้อุทธรณ์ว่าสามารถให้อภัยกันและกลับมา
พูดคุยกันได้หรือไม่ซึ่งทั้งสองคนปฏิเสธที่จะพูดคุยกัน

ส่วนที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่า ตามคำพิพากษาของศาลจังหวัด เห็นว่าเป็นการกระทำความผิดด้วยอารมณ์
เพียงชั่ววูบ การตั้งข้อกล่าวหาของคณะกรรมการสอบสวนคือเจตนาที่จะพยายามช่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน
ซึ่งเป็นการขัดแย้งกับคำพิพากษาโดยล้วนเชิง นั้น เห็นว่า เหตุที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเป็นการกระทำ
โดยไตร่ตรองไว้ก่อน เนื่องมาจากคำให้การของนางสาว พ. และนาง ท. ในวันที่ ๗ ลิงหาด ๒๕๔๘
ก่อนเกิดเหตุ ๑ วัน ว่าให้ทั้งสองคนไปนอกห้อง อย่าได้มารับรู้เหตุการณ์ใด ๆ ในวันรุ่งขึ้น และในตอนกลางคืน
ของวันที่ ๗ ลิงหาด ๒๕๔๘ ผู้อุทธรณ์ได้โทรศัพท์ไปพหานางสาว พ. โดยบอกว่ากำไม่เชื่นให้ไม่ยอมแล้วนะ
และในวันที่ ๘ ลิงหาด ๒๕๔๘ หลังจากผู้อุทธรณ์ทราบว่า นาย ร. ไม่อนุมัติให้ประกาศที่กรุงเทพฯ

ผู้อุทธรณ์ก้ออกไปจากห้องและหลังจากนั้น ๑๕ นาที จึงกลับเข้ามาทำร้ายนาย ร. การทำร้ายของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าเป็นการกระทำโดยบันดาลโหส เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีเวลาคิดไตร่ตรองก่อนลงมือทำร้ายนาย ร. แล้ว ส่วนที่อุทธรณ์ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้เสียหายไปแล้วในวันพังคำพากษา เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า เป็นการชดใช้ค่าเสียหายเพื่อให้มีการบรรเทาโทษในคดีอาญาเท่านั้น พฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ที่ทำร้ายร่างกายนาย ร. ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา เนื่องมาจากไม่พอใจที่นาย ร. ไม่อนุญาตให้ไปร่วมงานวันกักกันพิช ทั้งที่การไม่อนุญาตดังกล่าวเป็นการใช้ดุลพินิจกระทำตามอำนาจหน้าที่ในฐานะผู้บังคับบัญชา จนเป็นเหตุให้นาย ร. ได้รับอันตรายสาหัส และไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ ได้ขออภัยหรือสำนึกถึงความผิดที่ตนกระทำแต่อย่างใด และได้ชดใช้ค่าเสียหายในภายหลังเพื่อให้ได้รับการบรรเทาโทษจากศาลเท่านั้น พฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติช่วยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ การที่ผู้บังคับบัญชาลั่งลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการไปนั้นสมควรแก่กรณีแล้ว อุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ฟังไม่เข้าหูเห็นควรยกอุทธรณ์

อนึ่ง โดยที่คำลั่งกรมที่ลั่งเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์จากลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เป็นปลดออกจากราชการ ตามมติ อ.ก.พ. นั้น ไม่ถูกต้อง เนื่องจากในคำลั่งดังกล่าวไม่ได้ลั่งยกเลิกคำลั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์เดิม และไม่ได้ระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว ตามนัยมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ ก.พ.ค. จึงมีมติให้คู่กรณีในอุทธรณ์แก้ไขคำลั่งลงโทษดังกล่าวและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องให้เป็นการถูกต้องเหมาะสมต่อไป

คำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

- เรื่อง ขอให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งให้รักษาการในตำแหน่ง
- เรื่อง การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น

๑. เรื่อง ขอให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งให้รักษาการในตำแหน่ง (เรื่องแดงที่ ๐๐๖๓๔๕๙)

ข้อเท็จจริง ผู้ร้องทุกข์ได้ร้องทุกข์ว่า หลังจากที่ ก.พ.ค. ได้มีคำวินิจฉัย ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ให้ยกเลิกคำสั่งกระทรงที่แต่งตั้งนาย ก. รักษาการในตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ เนื่องจากการประเมินให้คะแนนคุณสมบัติของบุคคลของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่เป็นไปตามหนังสือสำเนา ก.พ. ที่ นร ๐๓๐๘.๔/ว ๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๘ ต่อมาได้มีการประกาศรับสมัครคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวอีกรอบ ผลการคัดเลือกปรากฏว่า นาย ก. ยังคงเป็นผู้ที่ได้รับคัดเลือก และกระทรงมีคำสั่งแต่งตั้งให้นาย ก. รักษาการในตำแหน่งดังกล่าว ผู้ร้องทุกข์เห็นว่า คำสั่งกระทรงดังกล่าวไม่เป็นธรรมและไม่สอดคล้องกับระบบคุณธรรม คณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้ดำเนินการคัดเลือกขัดกับหลักเกณฑ์และองค์ประกอบที่กำหนดไว้ และใช้ดุลพินิจโดยมิชอบซึ่งรายเดิมที่ ก.พ.ค. เคยวินิจฉัยไว้

คำวินิจฉัย ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า ใน การคัดเลือกบุคคลเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญของหน่วยงานแห่งหนึ่ง คณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินและการให้คะแนน โดยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนคุณสมบัติของบุคคลว่า ผู้ที่ได้รับการประเมินได้คะแนนรวมทุกรายการย่อยตั้งแต่ ๘๐ % ขึ้นไป ให้ได้รับคะแนนในรายการคุณสมบัติของบุคคลเต็ม ๒๐ คะแนน กล่าวคือ เกณฑ์ ๘๐ % เป็นเงื่อนไข Minimum Requirement ถ้ามีคะแนนถึงที่กำหนดดังกล่าว ก็นับว่ามีคุณสมบัติขั้นต่ำพอเพียง แต่หากผู้ที่ได้รับการประเมินได้คะแนนรวมทุกรายการย่อยไม่ถึง ๘๐ % ก็ให้เทียบบัญชีต่อรายค์เพื่อคำนวนคะแนนที่ได้รับจากคะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน ส่วนคุณลักษณะของบุคคล กำหนดคะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน (จากการสัมภาษณ์ ๒๐ คะแนน และจากผู้มีคุณลักษณะของบุคคล ๑๐ คะแนน) โดยประเมินจากความรับผิดชอบ ความคิดริเริ่ม การแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ความประพฤติ ความสามารถในการลือความหมาย การพัฒนาตนเอง และวิสัยทัศน์ และการประเมินผลงาน ๕๐ คะแนน โดยประเมินจากเค้าโครงผลงาน ๓๐ คะแนน และข้อเสนอวิสัยทัศน์ ๒๐ คะแนน เห็นได้ว่า หลักเกณฑ์ดังกล่าว เป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น โดยมีองค์ประกอบที่จะใช้ในการพิจารณาคัดเลือกเพิ่มเติมหรือแตกต่างจาก องค์ประกอบที่ ก.พ. กำหนด ซึ่งก็ทำได้ตามข้อ ๒.๑ ของสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ของหนังสือสำเนา ก.พ. ที่ นร ๐๓๐๘.๔/ว ๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๘ สำหรับการประเมินคุณลักษณะของบุคคล ซึ่งมี ๓๐ คะแนน ได้แก่ การสัมภาษณ์ ๒๐ คะแนน และ จากการประเมินของผู้มีคุณลักษณะ จำนวน ๑๐ คะแนน

การให้คะแนนคุณลักษณะของบุคคลในส่วนที่ผู้บังคับบัญชาประเมิน ซึ่งมี ๑๐ คะแนน คณะกรรมการคัดเลือกฯ จะพิจารณาจากการประเมินคุณลักษณะของบุคคลที่ผู้บังคับบัญชาประเมินดับลำนัก/กอง ได้พิจารณาไว้ตามแบบประเมินคุณลักษณะ ซึ่งมี ๑๐๐ % และนำมาเทียบบัญญัติโดยรายงวด เพื่อหาคะแนนที่ได้รับจากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน โดยพิจารณาจากความรับผิดชอบ ๑๕ % ความคิดริเริ่ม ๑๕ % การแก้ไขปัญหา และการตัดสินใจ ๑๕ % ความประพฤติ ๑๕ % ความสามารถในการสื่อสาร ๑๕ % การพัฒนาตนเอง ๑๕ % วิสัยทัคณ์ ๑๐ % ปรากฏว่าผู้บังคับบัญชาได้ให้คะแนนความประพฤติแก่ผู้ร้องทุกข์ ๑๔ คะแนน และให้นาย ก. ๑๕ คะแนนเต็ม ผู้ร้องทุกข์ได้ร้องทุกข์ว่า นาย ก. ไม่ควรได้รับคะแนนความประพฤติ ๑๕ คะแนนเต็ม เพราะนาย ก. มีส่วนรู้เห็นและเกี่ยวข้องกับการแก้ไขทะเบียนรับหนังสือย้อนหลังเพื่อให้ตนเองมีผลในการเลื่อนขั้นแต่งตั้งในระดับ ๕ เห็นว่า ขณะที่คณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้พิจารณาให้นาย ก. ซึ่งเป็นผู้ได้คะแนนสูงสุดเป็นผู้ได้รับการคัดเลือก และต่อมากะหระทรงได้มีคำสั่งแต่งตั้งนาย ก. รักษาการ ในตำแหน่งดังกล่าววนั้นนาย ก. ยังไม่ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย จึงยังถือไม่ได้ว่านาย ก. กระทำการผิดวินัยหรือไม่รักษาวินัย อีกทั้งการประเมินความประพฤติ ผู้บังคับบัญชาซึ่งพิจารณาจากพฤติกรรมอื่น ๆ อีกด้วยไม่ใช่เรื่องรักษาวินัยเพียงอย่างเดียว และหัวข้อความประพฤติ เป็นเพียงหัวข้ออยู่ในรายการประเมินคุณลักษณะของบุคคลที่ผู้บังคับบัญชาประเมิน นอกจากนี้ แม้ผู้บังคับบัญชาจะประเมินให้คะแนนความประพฤติแก่นาย ก. ๑๔ คะแนนเท่ากับผู้ร้องทุกข์ หรือให้คะแนนความประพฤติแก่นาย ก. ตั้งแต่ ๑๐ – ๑๔ คะแนน ก็ตาม แต่นาย ก. ก็ยังคงเป็นผู้มีคะแนนรวมสูงสุดเช่นเดิม การที่คณะกรรมการคัดเลือกฯ ให้คะแนนความประพฤติแก่นาย ก. เต็ม ๑๕ คะแนน ตามที่ผู้บังคับบัญชาประเมิน จึงเป็นการให้คะแนนภายในกรอบที่กำหนดไว้ และยังพึงไม่ได้ว่าคณะกรรมการคัดเลือกฯ ใช้ดุลพินิจให้คะแนนโดยมิชอบ

คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักนิติวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ ได้ดำเนินการคัดเลือกบุคคลตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคล ตามหนังสือสำเนาลงวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๗ และ ที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗ แล้ว ดังนั้น การคัดเลือกนาย ก. เข้ารับการประเมินบุคคลและผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และทำให้คำสั่งกระทรงที่แต่งตั้งให้นาย ก. รักษาการในตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ ดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน คำร้องทุกข์พึงไม่ขึ้น วินิจฉัยให้ยกคำร้องทุกข์

๒. เรื่อง การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น (เรื่องแดงที่ ๐๐๕๔๒๖)

ข้อเท็จจริง ผู้ร้องทุกข์กับพวกรได้ร้องทุกข์ว่า เลขานิการของส่วนราชการหนึ่ง ในฐานะประธานกรรมการคัดเลือกบุคคลขึ้นดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก จำนวน ๒ ราย ได้แก่ นาย ศ. นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก ก. และนาย น. นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก ข. ซึ่งการแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น (ผู้อำนวยการสำนัก) เลขานิการได้ใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ มีการเลือกปฏิบัติไม่เป็นธรรมเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ นาย ศ. และนาย น. ได้รับตำแหน่ง การดำเนินการของเลขานิการในฐานะเป็นประธานกรรมการคัดเลือก เป็นการกระทำการที่ไม่สุจริต และเข้าข่ายมิผลประโยชน์ทับซ้อน เนื่องจากอยู่ในฐานะผู้มีอำนาจจัดสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีหน้าที่เสนอรายชื่อข้าราชการระดับชำนาญการต่อคณะกรรมการคัดเลือกที่ตนเองเป็นประธานกรรมการคัดเลือก และสามารถที่จะซึ่งนักกรรมการคัดเลือกคนอื่นให้คล้อยตามความเห็นของตนเองได้ และในการเสนอชื่อก็ดำเนินการอย่างลับ ๆ เนื่องจากไม่มีกระบวนการเปิดรับสมัครสอบข้อเขียนและหรือสอบล้วงภายนอก เพื่อเปิดโอกาสให้ข้าราชการระดับชำนาญการที่มีอยู่ประมาณ ๓๐ คน ได้เข้ามาแข่งขันอย่างเท่าเทียมตามระบบคุณธรรม และเป็นการให้หลักประกันความเป็นธรรมของข้าราชการแต่อย่างใด อนึ่ง ในการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกมีผู้ทรงคุณวุฒิได้ทักษะถึงความเหมาะสมของวิธีการคัดเลือกแล้วแต่ไม่เป็นผลแต่อย่างใด จากพฤติกรรมของเลขานิการนั้น เห็นว่า เป็นการไม่คำนึงถึงระบบคุณธรรมตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

คำวินิจฉัย ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า มติ ก.พ.ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๓๐๘.๑/ว ๒๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ อันเป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการเลื่อน ชั้นยังคงใช้กับการเลื่อนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และใช้กับการเลื่อนและแต่งตั้ง ตามจำนวนเรื่องนี้กำหนดไว้ในสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ส่วน ๙ ข้อ ๔ วรรคสอง ว่า ในกรณีที่ผู้ได้รับการเสนอชื่อตามวรรคหนึ่ง เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดส่วนราชการอื่น ซึ่งจะรับโอนมาแต่งตั้ง ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่ขอข้อมูลบุคคลจากส่วนราชการเจ้าสังกัดของข้าราชการผู้นั้นเสนอต่อคณะกรรมการด้วย แสดงว่า

ก็พิจารณาได้ชัดเจนว่า เป็นการเลื่อนหรือย้าย แต่ถ้าเป็นการแต่งตั้งข้ามประเภท เช่น แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น จากผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ หรือระดับชำนาญการ จะอธิบายได้อย่างไรว่า การแต่งตั้งจากระดับชำนาญการพิเศษเป็นการย้าย แต่แต่งตั้งจากระดับชำนาญการเป็นการเลื่อน เพราะทั้งผู้ที่ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ เมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น ต่างก็มีตำแหน่งสูงกว่าเดิม ซึ่งคงจะต้องรอดูหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนที่ ก.พ. จะกำหนดขึ้นใช้บังคับในโอกาสต่อไป สำหรับที่มาของความเห็นว่า ผู้มีอำนาจลั่งบรรจุต้องเลือกใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งก่อน เมื่อไม่ได้ผลแล้วจึงจะใช้วิธีการอื่น แต่จะใช้รวมกันไม่ได้นั้น จากการตรวจสอบหลักฐานที่เกี่ยวข้องเชื่อได้ว่า มาจากคำพิพากษาศาลปกครองกลาง ซึ่งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการระดับ ๕ ได้สอบคัดเลือกขึ้นบัญชีรอการเลื่อนเพื่อแต่งตั้งในตำแหน่งระดับ ๖ เมื่อตำแหน่งระดับ ๖ ว่าง จึงได้มีคำขอให้หน่วยงานต้นสังกัดพิจารณา แต่หน่วยงานกลับย้ายข้าราชการระดับ ๖ จากหน่วยงานอื่นในลังกัดเดียวกันมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ว่าง ข้าราชการระดับ ๕ ผู้นั้นจึงร้องทุกข์ขอความเป็นธรรม ต่อมาได้มีการยกเลิกและหน่วยงานแห่งนั้นได้ดำเนินการคัดเลือกใหม่ โดยให้มีการสอบข้อเขียน ผู้เข้าสอบข้อเขียนมีทั้งข้าราชการระดับ ๖ ที่ย้ายมาแต่งตั้ง และผู้ฟ้องคดีกับข้าราชการระดับ ๕ อีกหลายราย ในที่สุดผู้ได้รับการคัดเลือกและได้รับการแต่งตั้งก็คือข้าราชการระดับ ๖ รายเดิม ศาลปกครองกลาง มีคำพิพากษาว่า การดำเนินการคัดเลือกไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำลั่งแต่งตั้งข้าราชการระดับ ๖ รายนี้ จึงเป็นคำลั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้เพิกถอนคำลั่งและดำเนินการเสียใหม่ให้ถูกต้อง นอกจากนี้ ยังมีกรณีที่ ก.พ. ได้ตอบข้อหารือส่วนราชการระดับกรมแห่งหนึ่ง ซึ่งได้มีประกาศคณะกรรมการคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง เพื่อรับโอนมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการดังกล่าว แต่ผู้ดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการแห่งนั้นร้องขอความเป็นธรรม เพื่อขอให้ตนมีโอกาสได้รับการพิจารณาคัดเลือกด้วย ส่วนราชการแห่งนั้นจึงหารือว่าจะรับสมัครคัดเลือกเพื่อรับโอนมาเลื่อนและแต่งตั้งด้วยได้หรือไม่ ซึ่ง ก.พ. ตอบข้อหารือว่าไม่สามารถดำเนินการเพื่อรับโอนและเลื่อนในคราวเดียวกันหรือพร้อมกันได้ ปรากฏตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๓/๗๗๙ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ก.พ.ค. พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ทั้งคำพิพากษาศาลปกครองและหนังสือตอบข้อหารือดังกล่าว เป็นเรื่องเฉพาะกรณี หากข้อเท็จจริงเปลี่ยนไป เช่น ไม่มีการสอบคัดเลือกขึ้นบัญชีข้าราชการ ระดับ ๕

หรือไม่มีการประกาศรับสมัครเพื่อรับโอนผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง ไว้ก่อนแล้ว ผลกระทบจะเปลี่ยนไป เพราะข้าราชการระดับ ๕ หรือระดับ ๖ ต่างก็มีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่เป็นกรณีพิพาทด้วย เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ระดับสูง หรือระดับต้น ต่างก็มีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่หารือได้ จึงเป็นผู้ที่มีสถานะทางกฎหมายเหมือนกัน การเปิดโอกาสให้ได้รับการพิจารณาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพร้อมกัน จึงไม่ใช่การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม แต่อย่างใด เพราะมีฉะนั้นแล้ว หลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอน ที่ ก.พ. กำหนดไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๓๐๑/ว ๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งยังคงใช้บังคับอยู่ ถ้าจะใช้บังคับไม่ได้ เมื่อฟังว่าเป็นเรื่องเฉพาะกรณีแล้ว จึงไม่อาจนำมาใช้บังคับเป็นการทั่วไปได้ แต่จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริง ที่เกิดขึ้นเป็นรายกรณีไป

ประเด็นที่ควรพิจารณาให้ชัดเจนต่อไปนี้ว่า หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น ซึ่งหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๑๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๒ กำหนดให้ใช้วิธีการย้าย (ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๓๐๘/ว ๙ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๕) หรือวิธีการเลื่อน (ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๓๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐) แล้วแต่กรณีนั้น มีความหมายดังที่เข้าใจกันหรือไม่ ซึ่งเห็นว่า นอกจากวิธีการย้ายหรือเลื่อนจะใช้พร้อมกันได้ ดังต่อไปนี้ ที่อ้างถึงหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๓๐๑/ว ๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๔ แล้ว ยังอาจเทียบเคียงกับการตีความปรับใช้กฎหมาย “ตามตัวอักษรหรือตามความมุ่งหมาย” ซึ่งหลักพื้นฐานในการตีความปรับใช้กฎหมายของไทย ปรากฏอยู่ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติว่า กฎหมายนั้นต้องใช้บรรดากรณีซึ่งต้องด้วยบทบัญญัติได ๆ แห่งกฎหมาย ตามตัวอักษร หรือตามความมุ่งหมายของบทบัญญัตินั้น ๆ บทบัญญัตินี้ เป็นที่ทราบกันดีว่าคำว่า “หรือ” หาได้มีความหมายແบ່ງແຍກให้ต้องตีความตามตัวอักษร หรือตามความมุ่งหมายแห่งกฎหมาย อย่างโดยอ้างหนึ่งไม่แต่จะต้องพิจารณาทั้งความหมายตามตัวอักษรและความหมายตามเจตนากรณ์ของกฎหมายควบคู่กันไป โดยจะต้องคำนึงถึงผลที่ได้ว่า การตีความและปรับใช้ขัดต่อสามัญสำนึกและเกิดผลประหลาดหรือไม่ เรื่องการย้ายหรือโอนก็เช่นเดียวกัน หากตีความปรับใช้ว่าต้องเลือกใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งเสียก่อน ถ้าผู้มีอำนาจลั่งบรรจุเลือกใช้วิธีการย้าย โดยแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ พิเศษ ยังพออธิบายได้ เพราะผู้ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษ เคยดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการ

มาก่อน และได้รับการคัดเลือกให้จัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษ เหลือเหตุผลที่ต้องอธิบายเพียงว่า การย้ายนั้น เหตุใดจึงไม่พิจารณาผู้ดำรงตำแหน่งประเพณท์ไป ระดับอาวุโส ที่ดำรงตำแหน่งครบเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งด้วยชื่อต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีไป ในทางตรงกันข้าม หากผู้มีอำนาจลั่งบรรจุเลือกใช้วิธีการเลื่อนก็จะมีแต่ผู้ดำรงตำแหน่งประเพณท์วิชาการ ระดับชำนาญการ เท่านั้น ที่มีสิทธิและโอกาสได้รับการพิจารณาคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเพณท์อำนวยการ ระดับต้น การพิจารณาว่าผู้ดำรงตำแหน่งประเพณท์วิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ เป็นผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครั้งแรกของแต่ละบุคคลแล้ว จึงหมดสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเพณท์อำนวยการ ระดับต้น ก็เป็นการพิจารณาที่ไม่มีเหตุผล เพราะต่อไปอาจจะไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประเพณท์วิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ อีก แต่จะรอเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งประเพณท์อำนวยการ ระดับต้น เท่านั้น ทั้งผู้ดำรงตำแหน่งประเพณท์วิชาการ ระดับชำนาญการ ซึ่งอาจเคยไม่ได้รับการคัดเลือกให้จัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อเลื่อนขึ้นแต่ตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษ แต่กลับได้รับการคัดเลือกและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเพณท์อำนวยการ ระดับชำนาญการพิเศษ และอาจเคยเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ดำรงตำแหน่งประเพณท์วิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ และอาจเคยเป็นผู้บังคับบัญชาจำกัดงานของตนในกองนั้นมาก่อน ซึ่งขัดต่อสามัญสำนึกและเป็นผลประหลาดที่เกิดจากการตีความปรับใช้หลักเกณฑ์การย้าย หรือการเลื่อน การเลือกใช้วิธีการเลื่อนตามจำนวนเรื่องนี้ ก็ไม่ปรากฏเหตุผลว่า เหตุใดผู้มีอำนาจลั่งบรรจุจึงเลือกใช้เฉพาะวิธีการเลื่อน ทั้งยังพิจารณาไม่ได้ด้วยว่า การเลือกใช้วิธีการเลื่อนในเรื่องนี้ เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างไรบ้าง จึงไม่เป็นธรรมและขัดหลักความเสมอภาค เป็นการบริหารทรัพยากรบุคคลโดยไม่คำนึงถึงระบบคุณธรรม ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติระบุข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นอกจากนี้ หากถือว่าการดำเนินการคัดเลือกตามจำนวนนี้ ต้องปฏิบัติตามมติ ก.พ. ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๓๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ อันถือเป็นการเลื่อนเพื่อแต่งตั้งแล้ว ก็ต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนในส่วนที่เป็นสาระสำคัญซึ่งมติ ก.พ. ตามหนังสือเวียนดังกล่าว ส่วน ๖ ข้อ ๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่เสนอรายชื่อข้าราชการพลเรือนผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนและอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเลื่อนขึ้น

ดำเนินการต่อไปได้ พร้อมรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง และของผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อทุกคนต่อคณะกรรมการ โดยไม่ได้กำหนดให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุพิจารณากลั่นกรองรายชื่อเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการคัดเลือกแต่อย่างใด แต่กลับปรากฏว่า นาย อ. ขณะดำเนินการต่อไปได้ประชุมรองเลขานุการ อีก ๒ คน ในวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ แล้วคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ จำนวน ๓๔ ราย เหลือต่อไป ๓ ราย เสนอให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการคัดเลือกได้พิจารณาข้อมูลบุคคลของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ แล้วให้คะแนนเฉพาะผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ โดยไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการคัดเลือกได้พิจารณารายชื่อผู้มีคุณสมบัติครบถ้วน ๓๔ ราย จึงเป็นการดำเนินการคัดเลือกที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ดังกล่าว อันเป็นสาระสำคัญ เพราะทำให้ผู้มีคุณสมบัติรายอื่น ๆ ไม่ได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการคัดเลือก จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ก.พ.ค. จึงเห็นว่า คำสั่งแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งประเภทชำนาญการ ระดับต้น ทั้งสองตำแหน่ง เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำร้องทุกข์ฟังขึ้น จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าว และดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องต่อไป

ภาคผนวก

กฎ ก.พ.ค.

ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาในจังหวะเรื่องร้องทุกข์
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

กกฎ ก.พ.ค.

ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาในจังหวะเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการร้องทุกข์และการพิจารณาในจังหวะเรื่องร้องทุกข์ให้เหมาะสมขึ้นอีก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๕) มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๔ และมาตรา ๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ก.พ.ค. จึงออกกฎหมาย ก.พ.ค. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กกฎ ก.พ.ค. นี้เรียกว่า “กกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาในจังหวะเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ กกฎ ก.พ.ค. นี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ ของกกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาในจังหวะเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ ในกกฎ ก.พ.ค. นี้

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ร้องทุกข์และคู่กรณีในการร้องทุกข์

“ผู้ร้องทุกข์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ตามกฎหมาย และให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายด้วย

“คู่กรณีในการร้องทุกข์” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

“พนักงานผู้รับคำร้องทุกข์” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ที่สำนักงาน ก.พ. มอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการรับคำร้องทุกข์ การตรวจคำร้องทุกข์ และการดำเนินงานธุรการอย่างอื่นตามกกฎ ก.พ.ค. นี้ และให้หมายความรวมถึงเจ้าหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาหรือของผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือของผู้มีอำนาจจัดการทุกข์ ที่มีหน้าที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ ด้วย

“พนักงานผู้รับผิดชอบสำนวน” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ที่สำนักงาน ก.พ. และ ก.พ.ค. มอบหมายให้รับผิดชอบสำนวนเรื่องร้องทุกข์

“องค์คณะวินิจฉัย” หมายความว่า ก.พ.ค. หรือกรรมการ ก.พ.ค. คนหนึ่ง หรือคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ที่ ก.พ.ค. ตั้ง เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ในกรณีที่เป็นคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ต้องมีกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์อย่างน้อยสองคนจึงจะเป็นองค์คณะวินิจฉัย

“กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์” หมายความว่า บุคคลหนึ่งบุคคลใดในองค์คณะวินิจฉัย

“กรรมการเจ้าของสำนวน” หมายความว่า บุคคลหนึ่งบุคคลใดในองค์คณะวินิจฉัยที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้รับผิดชอบสำนวนเรื่องร้องทุกข์

“ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์” หมายความว่า องค์คณะวินิจฉัย และให้หมายความรวมถึงผู้บังคับบัญชาขึ้นเนื่อขึ้นไปที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามกฎหมาย ก.พ.ค. นี้ ด้วย”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๖ ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๖ ภายใต้บังคับข้อ ๘ คู่กรณีอาจมีหนังสือแต่งตั้งให้หน่วยความหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะ กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดแทนตนในกระบวนการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ขึ้นตอนใด ๆ ก็ได้ โดยให้แนบทันทีหนังสือแต่งตั้ง หลักฐานแสดงตนของหน่วยความหรือบุคคลผู้ได้รับแต่งตั้งพร้อมคำร้องทุกข์หรือจะยื่นในภายหลังก่อนการดำเนินการในขั้นตอนนั้น ๆ ก็ได้”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๗ ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๗ ห้ามมิให้รับคำร้องทุกข์ดังต่อไปนี้ไว้พิจารณา

- (๑) เป็นคำร้องทุกข์ที่ไม่อยู่ในอำนาจการวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามข้อ ๗
- (๒) ผู้ร้องทุกข์มิใช่เป็นผู้มีสิทธิร้องทุกข์ตามข้อ ๗
- (๓) ผู้ร้องทุกข์มิใช่เป็นบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากผู้มีสิทธิร้องทุกข์แทนตามข้อ ๑๐
- (๔) เป็นคำร้องทุกข์ที่ร้องทุกข์เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันตามข้อ ๘ เว้นแต่ ก.พ.ค. เห็นควรรับไว้พิจารณาเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

(๕) เป็นเรื่องที่ได้เคยมีการร้องทุกข์และได้มีคำวินิจฉัยหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว

(๖) เป็นกรณีตามข้อ ๔๑ (๒)”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๗ (๑) ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ถ้าเห็นว่าเป็นคำร้องทุกข์ที่รับไว้พิจารณาไม่ได้ตามข้อ ๔๒ ก็ให้มีคำวินิจฉัยไม่รับเรื่องร้องทุกข์นั้นไว้พิจารณาและสั่งจำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวออกจากสารบบ หรือให้มีคำวินิจฉัยยกเลิกกระบวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น และสั่งจำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวออกจากสารบบ

คำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ หรือกรรมการ ก.พ.ค. เจ้าของสำนวนตามวรคหนึ่ง ให้นำเสนอ ก.พ.ค. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไปด้วย”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๑ วรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๑ ใน การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้องค์คณะวินิจฉัยจัดให้มีการพิจารณาหรือประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์อย่างน้อยหนึ่งครั้ง เพื่อให้ผู้ร้องทุกข์หรือคู่กรณีในการร้องทุกข์มีโอกาสมาแสดงด้วยวาจาต่อหน้าองค์คณะวินิจฉัย เว้นแต่ในกรณีท่องค์คณะวินิจฉัยเห็นว่าเรื่องร้องทุกข์นั้นมีข้อเท็จจริงชัดเจนเพียงพอต่อการพิจารณาวินิจฉัยแล้วหรือมีข้อเท็จจริงและประเด็นวินิจฉัยไม่ซับซ้อน และการมาแสดงด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ จะให้ด้วยการแสดงด้วยวาจาเสียก็ได้”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๔ ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๔ คำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ขององค์คณะวินิจฉัย ให้นำความในข้อ ๑๖ หมวด ๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำวินิจฉัยขององค์คณะวินิจฉัย ให้นำเสนอ ก.พ.ค. เพื่อพิจารณา เมื่อ ก.พ.ค. มีความเห็นประการใดแล้ว ให้องค์คณะวินิจฉัยดำเนินการเพื่อให้มีคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ต่อไป

การเยียวยา หรือการดำเนินการอื่นใด เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบ ก.พ.ค. ในเรื่องดังกล่าว ให้นำความในข้อ ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลมไปพลางก่อน”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๗ ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๗ คำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้ผูกพันคู่กรณีในการร้องทุกข์และผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำวินิจฉัย หรือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยในโอกาสแรกที่สามารถทำได้นับแต่ได้รับคำวินิจฉัย”

ข้อ ๑๐ เรื่องร้องทุกข์เรื่องใดที่ได้มีการพิจารณาดำเนินการโดยถูกต้องตามกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ เสร็จไปแล้วก่อนวันที่กฎ ก.พ.ค. ฉบับนี้ใช้บังคับ ให้การพิจารณาดำเนินการดังกล่าวเป็นอันใช้ได้ ถ้าเรื่องร้องทุกข์ได้อยู่ในระหว่างดำเนินการ ให้พิจารณาดำเนินการตามกฎ ก.พ.ค. ฉบับนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ศราวุธ เมนะเสวต
ประธานกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

รายงานประจำปี ก.พ.ค. ๒๕๖๑

ISBN ๙๗๘-๖๑๖-๔๔๘-๐๓๐-๔

ปีที่พิมพ์ ๒๕๖๑

จำนวนพิมพ์ ๑,๐๐๐ เล่ม

ผู้จัดพิมพ์ สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักงาน ก.พ.

ถนนติwanนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๗ ๑๘๔๔

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๒๐๐๔

www.ocsc.go.th

พิมพ์ กลุ่มโรงพิมพ์ สำนักงาน ก.พ.

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๗ ๑๒๒๒

ที่ปรึกษา

นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์	รองเลขานุการ ก.พ.
นางสาวดวงฤทัย เหนี่ยงແຈ່ນ	ผู้อำนวยการสำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม

คณะกรรมการ

นางสาวจิตเรขา ช่างตีเหล็ก	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางสาวลุ่มมาล ตรีขาวรเกียรติ	นิติกรชำนาญการ
นางจิรัตติ ศรีสวารุค	นิติกรชำนาญการ
นางสาวชลลดา จินตเลสียร	นิติกรปฏิบัติการ
นางเตือนใจ เอี่ยมแสง	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ
นางศกุนตลา แอกคิริ	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นางสาวอรพรรณ ธนบัตร	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นางสาวลดาวดี nakapethy	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

สำนักงาน ก.ว.
Office of the Civil Service Commission

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม
สำนักงาน ก.ว. ถนนติวาเนนทร์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๕๘๘ ๑๘๘๘ โทรสาร ๐ ๒๕๘๘ ๑๙๐๐๔
www.ocsc.go.th